

ANTHROPOLOGIA

Profecti iuuenes ob recessum Romanorum in modum fugæ prope uitium agnoscunt: rem ad suos illi referunt. Statim IIII. milibus suorum XX. Romanorum millia occiderunt. Mancinus igitur auctore Ti. Graccho quaestore in leges hostium fœdus percussit. Quo per senatum improbato, Mancinus Numantinis deditus, nec receptus augurio in castra ductus est. Praturam postea adsecutus fuit. Cæcilius. Plinius autem de eodem sic scribit. L. Hostilius Mancinus qui prius Carthaginem irruperat, situm eius expugnationemq; depictas proponendo in foro, adstantibusq; & spectanti populo singula narrando effecit ea comitate, ut proximis comitijs cōsul crearetur. Mancinus alius militans sub cunctatore Fabio neglectis mandatis, à Carthalone Annibalis duce, unà cum socijs interficitur. Othryades Spartiata cum inter Argiuos & Spartiatis conuenisset, ut trecenti utrinq; delecti de agro Tyreate inter se decernerent, & utri superiores extitissent, eorū regio foret, unus hic tantum uictor è Spartiatis superfuit. Cum duo qui ex Argiuis reliqui erāt, fugissent, castris suorum relictis, aiunt Othryadem spoliatis prius hostium corporibus, & ad lura castra relatis armis: deinde in scuto sanguine suo, Vici, cōscripto, cum puderet Spartam reuerti ob socios interfectos sibi mortem consciuisse: auctores Valerius, Plutarchus, Ouidius de Fastis.

RAPHAELIS VOLATERRANI COMMENTARIORVM VRBANORVM LIB. XVIII.

M. Pacuuius

Pacatus

Palamedes

Palamon Vicentinus

Palephatus

ACCVVIVS prænominē M. Ennii sorore natus, emicuit tēpore quo Scipio Numantiam deleuit. Scripsit Tragedias, deinde Tarentum se recepit. Decessitq; nonagenarius, ut auctor Eutropius: posuit que huiusmodi sibi epigramma, quod Gellius adnotauit. Adolescens, tamen properas, hoc te saxum rogat, ut se adspicias. Deinde quod scriptum est legas: Hic sunt poetæ Pacuii Marci sita ossa. Hoc uolebam, ne scius ne esses. Vale. Plinius quoq; hunc dicit ad eum Herculis in foro Boario pinxisse. Pacatus Minutius Alexandrinus grammaticus scripsit de lingua Alexandrinorum, uel de Græcismo lib. vii. ex ordine literarum, de proprietate Atticæ ac Doricæ linguæ. Suidas. Palamedes Eleates grāmaticus scripsit Onomatologiam de Tragicis & Comicis dictionibus, & commentarios in Pindarum. Suidas. Palamedes Nauplii & Climenes filius. De quo Philostratus in Heroicis hæc scribit. Summo uir ingenio fuit: ordinem literarum reperit additis nouis quibusdam. Quas Vlysses eius inimicus ait non ab eo inuentas, sed à gruibus ex ordine uolatus earum accepisse. Præterea calculorum, & mensurarum, & ponderum, tum etiam aleæ in castris apud Aulidem repertor fuit. Astrologiæ insuper peritus annum mensesq; ad cursum solis apud Græcos adcommoauit. Primus que in castris uisam atque formidatam solis eclipsim dixit naturalem, minimeq; timendam esse, sacrificandumque Soli iussit. Vlyssis primum insaniam simulatio ab eo fuit deprehensa: quæ propter nō destitit, quin eum apud exercitum proditiōnis falsò insimulatum, damnari atq; lapidibus obrui operam dederit. Quem postea & fleuere Græci, & magnopere desiderauerunt. In hanc ille sententiam. Suidas uero dicit Palamedem poemata scripsisse ualde probata, & ab Homero ob inuidiam deleta. Quapropter in suis scriptis nullam habet mentionem. Palamon Rēnius Vicentinus grammaticus Romæ sub Tyberio & Claudio principibus profitebatur. Tanta uir arrogantia, ut M. Varronem Porcum appellaret, secum & natas & morituras literas iactaret. Luxuriæ ita indulgit, ut sapius in die lauaretur, nec sufficeret sumptibus: quanquam ex schola quadragesima annua caperet: ac non multo minus ex re familiaris, cuius diligentissimus erat. Cum & officinas inde carniū & uestium exerceret: & agros adeo coleret, ut uitem manu eius institutam satis constet ei xxxv. uasa adidisse. Sed maxime flagrabat libidinibus in mulieres usque ad infamiam oris: ex Tranquillo. Palephatus Abydenus historicus temporibus Alexandri Magni: scripsit Cyprica, Attica, Arabica, solutiones, interpretationesque Fabulorum, argumenta in libros Simonidis. Troica quæ in Athenæum plerique referunt. Alter fuit huius nominis Parius uel Priæus temporibus Artaxerxis, scripsit de his quæ uidentur incredibilia. Tertius item Athenis poeta qui scripsit de situ orbis & contentione Mineruæ ac Neptuni ad uersus mille. Veneris quoque & amoris

& amoris sermones uersibus quinque millibus, Latonæ crinem & alia, Suidas. Pamprepius Pamprepius
 Panopolita carminum poeta tēpore Zenonis principis scripsit de Etymologijs, & Ifaurica
 prosa oratione. Suidas. Panætius Rhodius, Stoicus philosophus, præceptor Scipionis Afri Panætius phi
 cani, decessit Athenis, scripsit de officijs, unde Cicero suos est libros mutuatus. Fuit alter Pa losophus
 nætius senior, item Rhodius: cuius inter philosophos multa mentio, scripta q̄ feruntur. Sui Panætius
 das. Panolbus poeta epicus, cuius Suidas nonnulla cōmemorat scripta. Pantherus philoso senior
 phus Stoicus, ad nostram religionem conuersus: scholæ ecclesiasticæ Alexandrinæ præfuit, Panolbus
 quæ institutione Marci euangelistæ ad sacrorum librorum eruditionem introducta fuit, tan Pantherus
 ta & doctrinæ & eloquentiæ fama, ut à legatis petitus in Indiam à Demetrio præfule tunc
 Alexandrino mitteretur: unde reuersus euangeliū Petri secum attulit Hebræis conscriptum
 literis. Quod Bartholemaus apostolus in ea regione sparserat. Scripsit & nōnulla, quanquā
 utilior docendo quàm scribendo uisus est. Emicuit sub Seuero & Caracalla principibus. Ex
 Hieronymo & Eusebio. Pancrates duos ambosq̄ Leonis principis tempore usq̄ ad Zeno, Pancrates
 nem peruenisse scribit Suidas: alterum que enarrationem in artem Minitiani, alterum uero
 quomodo præparentur opsonia scripsisse. Pancratius martyr, genere Phryx, puer amissis pa Pancratius
 rentibus cum Dionysio patruo Romam Christi causa uenit: ubi sub Diocletiano passus est,
 annum agens xiiij, uiaq̄ Aurelia sepultus, ubi eius nunc uenerabile tēplum cernitur. Panta Pantaleon
 leon apud Nicomedeam patriā sub Maximiano martyr, Christianus ab Hermolao presby
 ro Nicomediensi factus. Patricius præsul apud Scotos, regem Scotorum ad fidem redu Patricius
 xit. Palladius Methonæus, sub Constantino magno scripsit de Festis apud Romanos, ua Palladius
 rias que orationes: author Suidas. Alter qui de re rustica scripsit ad Pausilypum, homo Ro.
 polit Plinium: nonnulli Neapolitanum putant quod ibi se testatur fundum habuisse ubi lo
 quitur de mense Martio. Pamphilus Neoclidis filius, Platonis auditor, cuius meminit Cic. Pamphilus
 de natu. de. & Plato circa Phædonis principium dicit eum inter illos qui in acie ceciderunt
 decem dies iacuisse, triduo que postquam inde sublatus fuerat impositum rogo reuixisse, ac
 mira quædam tempore mortis uisa narraſſe. Pamphilus presbyter Eusebij Casariensis ne Pamphilus
 cessarius, tanto Bibliothecæ diuinæ amore flagrauit, ut maximam partem Origenis uolumi martyr
 num sua manu descripserit. Sed & in XII. prophetis XXXV. Ζητήσεων, id est, quæstio
 num uolumina manu eius cōscripta repperi, quæ tanto amplector & seruo gaudio, ut Cræsi
 opes possidere uidear. Scripsit autem antequam Eusebius pro Origene apologeticum æde
 ret. Extinctusq̄ item martyr apud Casaream Palæstinae sub Maximo: ex Hieronymo. Euse
 bius autem in historia episcopum eum Casariensem uocat, priuatimq̄ librum de eius uita
 se scripsisse testatur. Pamphilus Apellis præceptor, non tantum pinxisse encaustica, sed do Pamphilus
 cuisse traditur. Plinius. Pamphila quæ in grammatica commentarios scripsit, à Gellio testis pictor
 citatur. Suidas tris Pamphilos commemorat: duos grammaticos, quorum alter Sicyonius Pamphila
 genere de grammatica picturaq̄ ac pictoribus claris scripsit. Alter Alexandrinus dictiona
 rium. Et quod Pratum appellauit, id est uariarum rerum collectanea. Tertium Atheniensem
 reip. expilatorem. Papyrii clari magistratibus & uiris. L. Papyrius uelocitate Cursor, cum L. Papyrius
 consulem se aduersis ominibus contra Samnites progressum esse sensisset, ad auspicia repe cursor
 tenda Romam regressus edixit Fabio Rulliano magistro equitum, quem exercitui præpo
 nebat, ne manus cum hoste confereret. Sed cum ille opportunitate ductus pugnasset ac ui
 cisset, regressus eum securi ferire uoluit: ille in urbem confugit, nec supplicem tribuni tueban
 tur. Deinde parentis lachrymis populus ueniam precibus impetrauit. Papyrius de Samni
 tibus triumphauit. Item Præneste cum prætorem grauissime increpuisset: expedi, inquit, li
 stor secures: & cum eum metu mortis attonitum uidisset, incōmodā ambulātibus radicem
 excidi iussit. Cæcilius. Is etiam ut Li. in IX. scribit Dictator à Fabio cos. quanquam inimi
 to ob salutē reip. dictus: aduersus Hetruscos profectus apud Longulam & Vadimonis la
 cum eos insigni clade adflixit, quo die ueteres Hetruscorū opes tot bellis resistentes cecide
 re. Secunda pugna apud Rosellas iterum uincens triumphauit. L. Papyrius Cursor eius fi L. Pap. Cur
 lius, nobilissimū de Samnitibus præter omnis superiores excepto patre triumphum repor sor filius
 tauit. ob ad Aquiloniā caesa hominum III. mil. cccxl. capta uero cccc. mil. Aedem Fortunæ L. Pap. Cras
 de manubijs faciundā locauit. L. Papyrius Crassus cum Priuernates intra mœnia fugasset sus.
 ac pro rebus bene gestis triumphus ei negaretur, in monte Albano triumphauit & pro lau Gn. Papyrius
 rea, Myrtea est usus corona. Val. lib. iij. Gn. Papyrius Carbo cum dētibus natus. Pli. lib. vij. Carbo

- Papyrius prætextatus.** Papyrius Prætextatus nobilis adolescens, ex eo cognomen adsecutus, quod in prætexta & adolescentia constitutus, magnopere uisus est sapere. Cum enim in senatum à patre duceretur, in eoq; forte arcana quædam tractarentur: domum reuersus interrogatus que à matre quidnam in senatu actum: ut duæ, inquit, uni nubere possint. At illa mane cōuocatis matronis ad Curiam properat. Rogantq; ut eadem duos habēdi licentia sit etiam sceminis. Recognita, ingenium & constantia pueri laudata: author Macrobius. **L. Papyrius** alius qui **Publius** nobilem adolescentem debitorem in uinculis retinebat: quem quod stuprum pati nollet, contumelijs ac plagis adiciebat. Re ad senatum delata, Papyrius damnatur. Lex deinde lata ne quis in corpora libera ob æs alienum ius haberet. **Li. viij. Valerius** de pudicitia hæc eadem **C. Plotium** in **T. Veturium** adolescentem admisisse dicit, minimeq; cōuenit. **Papyrius Fabianus** naturæ rerum peritissimus, ipsa marmora in lapidicinis crescere dicebat. **Plin.**
- Papias præsul** Papias præsul Hierapolitanus in Asia Ioannis auditor, quinq; tantum ædidi libros, quos inscripsit: Explanations sermonū domini. In præfatione dicit se tantum apostolos sequi aucthores: ubi duos nominat Ioannes, alterū apostolo seniore. Cui adscribuntur duæ epistolæ canonice. Hic dicitur mille annorū Iudaicam ædidisse eram, id est, nouitatem. Quem secuti **Irenæus** & **Apollinaris** & ceteri, qui post resurrectionem dicunt Christū cum sanctis in carne regnaturum. **Tertullianus** quoq; in lib. de spe fidelium, & **Victorinus Pictauiensis**, ac **Lactantius** hac opinione ducuntur. Hæc **Hieronymus** meminit & **Eusebius** lib. hist. iij. **Papias** alter è regione **Transpadana** oriundus, tēpore **Innoc. iij. Pon.** scripsit **Dictionariū Latinum** ex ordine literarum: quod aliquādiu authoritatē sibi apud quosdā præsertim imperitos uendicauit. **Papinianus** Iurisconsultus acceptissimus **Seuero** principi, **Scæuolæ** discipulus, cui in aduocatione **Fisci** successit. Is est cui filios suos **Seuerus** moriens cōmendauit: deinde ab **Antonio Caracalla** successore securi percussus. **Causa** necis traditur quod **Caracalla** interfecto fratre **Geta** ei mādauerit, ut & in senatu & apud populū facinus dilueret: illum autem respondisse, non tam facile parricidiū excusari posse, quàm fieri. **Spartianus.** **Papinius** **Statius** poeta **Neapolitanus.** **Pappus** philosophus **Alexādrinus** tempore **Theodosij senioris**, **Theonis** æqualis. Scripsit de situ orbis, de fluuijs **Africæ**, de somniorum cōiectatione: author **Suidas.** Sed præter omnes eius extant commentarij in **Ptolemæum.** **Panæus** frater **Phidiæ** prælium **Atheniensium** aduersus **Perlas** apud **Marathona** factum pinxit: adeo colorū usus increbuerat, adeoq; ars perfecta, ut in prælio **Iconicos** primū duces tam **Atheniensium** quàm barbarorum pinxisse tradatur. **Pli.** **Iconicos** enim duces & imagines **Iconicas** uocat, quæ similitudinem alicuius exprimāt, ἀπὸ τῶν εἰκόνων. **Parrhasius** **Ephesius** pictor, uenit in certamen cum **Zeusi.** Et cum ille detulisset uas pictas tanto successū, ut in scenam aues aduolarēt, ipse lintheum pictū detulisse traditur, ita ueritate repræsentata, ut **Zeus** alitum iudicio tumens flagitauerit tandē remoto lintheo ostēdi picturam, atq; intellecto errore cōcederet palmā ingenio pudore, quoniā ipse aues fefellisset, **Parrhasius** autē artificem. **Symmetriam** primus picturæ dedit, primus argutias, primus elegantiam capillorum: cōcessione artificum, in lineis exterius palmam adeptus secundū **Antigonum** & **Xenocratem** qui de picturis scripserūt. Ita enim desinebat ut promitteret alia posse, ostēdebatq; etiam quæ occultabat. **Pli.** **Paris** **Priami** filius, quem pater quod patriæ fatum futurū esse præsenferat exponi iussit, pastoresq; educauerunt. Tēpore procedēte in aulam paternam receptus, apud **Idam** iudicium pulchritudinis pro **Venere** cōtra **Palladem** & **Iunonem** tulit: ex quo illas perpetuo infestas sibi regnoq; habuit. **Venus** autē ei nuptias **Helena** per raptum cōciliauit, unde **Troia** bellū exortum secundum **Homer.** Ex **Oenone** nympa **Idæa** ab eo dum esset pastor adamata, **Idæum** & **Daphnidē** dicitur suscepisse. Interfecit autē in bello **Troiano** **Antiochū**: cum **Aiace** uero congressus mutuis simul cum eodē uulneribus cecidit. **Parmenides** **Eleates** **Anaxagoræ** discipulus ut **Suidas**, ut **Diogenes Xenophanis.** Cuius meminit **Plato** qui eius nomine dialogum scripsit uocauitq; **Parmenidē**, siue de **Idæis.** Hic carmine **Physiologiam** expressit sicut **Empedocles** & **Hesiodus**, duplicemq; eam esse dixit: unam quæ ueritate cōstaret, alteram quæ opinione. Emicuit **Olymp.** lxxvij, primusq; deprehēdisse dicitur eundē esse **Luciferū** & **Hesperum.** Alij **Pythagorā** dicunt. **Suidas.** **Diogenes.** **Parmenio** inter **Alexādrī** comites maxime dilectus. **Parthenius** poeta **Nicaeus** uel **Myrleanus** ut ait **Suidas**, **Elegiacus**, diuersorumq; metrorū: à **Cinna** in bello **Mithridatico** captus, deinde ob ingeniū manumissus, uixit usq; ad **Tyberium Cæsarem**, qui teste **Trāquillo** eius scriptis admodū delectabatur. Scripsit elegias in **Venerem**,

in Venetrem, epicedium in Areten uxorem suam. De q̄ eius laudibus libros tris, Huius Parthenij locos Virgilius quandoq; mutuabatur, ut est illud: *γλαύκω κῆ νῆρεϊ Θείναλειῶ μελικέστη.* Virgilius sic: Glaucō & Panopææ & Inoo Melicertæ: author Gellius. Fuit item alter Chius Parthenius Chius genere filius Thestoris qui uocabatur Chaos, Homero poeta prognatus: scripsit uersus in Parthenius genere patris Thestoris. Suidas. Parthenius & Calocerus, Eunuchi Triphoniae uxoris De Calocerus c̄ Imp. martyres sub eodem principe. Paulos præter Aemylios quos supra diximus, plures martyr diuersis temporibus uiros doctos ponit Suidas: inter quos Paulum Aeginetam medicum, Calocerus qui reliquit de medicina libros quos adhuc habemus. Paulum Tyrium Oratorem, qui sub Paulus Aegineta Hadriano legatione functus est, Tyrum Metropolim cōstituit: scripsit artem Rhetoricam, Præexercitationes, Declamationes. Paulum Germenum, qui scripsit cōmentarios in oratio Paulus Tyrius orator nes Lyfiæ. Paulus Samosatenus duas in Christo naturas negabat, sed tantum hominē adfir Paulus Germenus mabat. Idq; ab Apostolis antiquitus traditum falsò dicitabat: contra quem Concilium fuit Paulus Samosatenus ultimum apud Antiocheam Claudij II. tempore. Huius uita ex epistola præfulum qui Con cilio interfuere ad Dionysium Pon. & Maxi. Alexadriæ præfulem animaduerti potest, quæ in historia Eusebij ponitur in hanc sententiam. Paulus ex sacrilegijs & falso dogmate de pau pere diues factus est, uir intolerabili superbia. Nam incedens per plateas, literas ac doctrinā publice ostentans notarijs solebat dicitare. In tēplo thronum altius cōscendens ad plebem concionem habebat, iactando dextram adrogāter, ad latus reducēdo, scabellumq; feriendo, theatralem plausum scenica quadam mollitie sibi excitari cupiēdo. Sed & antiquis scripto ribus obtrectat sese impudenter laudando, ac rhetorem magis quā doctorem agēdo. Psal mos uero solitos cani prohibuit, suosq; tantum ab eo compositos, tum etiam in suas laudes iussit. Et cum filium dei negaret descēdisse de cœlo, sed initium à Maria habuisse, Psalmi qui canebātur Paulum de cœlo profectum adfirmabant. Paulus Orosius historicus patria Tar raconensis decessit in Africa apud Carthaginem, sepultus uero Romæ in templo Eusebij ad Tropæa Marij. Reliquit historiam notissimam ab initio mundi usq; ad Honorij principis tēpora. De Orosio Augustinus in epistola ad Hieronymum, sic ait: Venit ad me religiosus iuuenis compresbyter noster Orosius, uigil ingenio, ornatus eloquio, flagrans studio, utile uas in domo domini: desiderat ad repellendas falsas perniciosasque doctrinas quæ animas Hispanorum multo infelicius quā corpora barbarico gladio trucidarunt. Quapropter in de ab Oceani littore nos adiit, excitatus fama, quod à me posset quod cupiebat audire, neq; ullum cepit aduētus sui fructum, docui autē quod potui. Quod autem non potui, unde dis scere ualeret, admonui. Itaq; ut ad te proficisceretur hortatus sum. Hæc ille. Cum è Hieroso lymis reuertisset, attulit in has partes reliquias corporis Stephani Protomartyris tunc pri mum inuētas, ut scribit Gennadius. Paulus diaconus Aquileiensis patria, genere Longobar Paulus diaconus dus, Desiderio regi ob ingenium ac doctrinam admodum charus: à Carolo Magno captus, conus unā cum uita libertate etiā donatus, ac in honore apud eum habitus est: uerum cum postea Carolus illum cōperisset Desiderij libertatem quærere, in Diomedis insulam relegauit: unde post aliquot annos aufugiens & ad Arachim perueniens, rogatu Adilpergæ Desiderij filia & Arachis uxoris, historiae Eutropij duos addidit libros, à Iuliano principe usq; ad primi lu stiniani tēpora perscribens. Defuncta deinde Arachi, in Casinensi cœnobio reliquum uitæ tempus monachum egit, literasque ad Carolum regem plenas humanitatis scripsit, gratias agens quod ab eo à quo prius fuerat conseruatus, rursus uitam acceperit. Paulus Foroiulien Paulus Foroiulien sis historiam scripsit Longobardorum, quorum tēpore ipse fuit. Paulæ uidua Hieronymus iulien sis laudibus librum dicit. Hæc è Toxotio Senatore sex peperit liberos, Paulinam, Blefillam, Paulæ Paulæ quæ uidua cœnobio se addixit. Rufinam, qua nubili dimissa simul cum Teuchio admodum puero, Hieronymū Hierosolymam unā cum Eustochio uirgine secuta est, ubi etiā decessit. Paula Bula genere apud Canusium exercitum populi Ro. ex fuga cladis Cannensis ueste, Paulina Paulina uiatico. frumēto, iuuit. Liuius x xii. Pompeia Paulina Senecæ uxor laudatissima. Lollia Paulina M. Lollij filia Caij principis uxor. Has omnis Paulina uirgo Romana & martyr Paulina Candida laudibus superauit, quæ filia Artemi præfecti & Candidæ etiam martyrū, cum matre lapidi Paulinus Paulinus bus obruta sub Diocletiano, sepultaq; uia Aurelia, ubi passa est. Paulinus Nolanus præful, Nolanus sanctitate, literisq; clarus Theodosij tēpore, quādo Gothorum rabies per Italiam sauebat, illud memorandum præbuit pietatis exemplum. Captum uidua mater filium flebat. Ipse mi serando quando pecuniæ nihil amplius supererat redimendis captiuis, sese pro eius filio ca ptium

- ptium dedit. Huius postea corpus translatum Romam, in æde Bartholemæi collocatū est. Scripsit ad Theodosium panegyricum super uictoria tyrānorum, quod precibus & uigijs ac ieiunijs bellum potius cōfecerit quā uiribus aut armis. Pulcherrimū eius opus de martyrum laudibus. Paulinus præsul Eboracensis à Gregorio ordinatus ac missus unā cum Augustino in Britanniam euāgelij causa. Pausanias Cleombroti filius, Lacedæmoniorum dux, res multas bello feliciter pro Lacedæmonijs gessit. Contra Athenienses qui bellum excitauerant missus eos pacatos reddidit, eiecit ex urbe decem Tyrannis. Post etiam Plateas deuitas tripodā afferens Apollinis tēplo cum hoc epigrāmate. *ελλώωμ ἀρχηγός ἐπεὶ σφόδρ' ὄλεσε μὲν δ' ὦμ Πausanias, φοίβω μνημ' ἀνέθηκε τόδε.* Demum rebus Persicis studens dum esset Byzantijs paulatim in tyrānidem uenit, stipatoribus Phœnicibus & Aegyptijs, tum ueste mensaq; Persica utens, Xerxis insuper filia in matrimoniū ducta. Quare aduersus ad iudicium auugit in templū Mineruæ, ubi & interfectus. Cadauer in barathrum eiecit. Epigrāma supra narratum quod superbū uideretur, sublatū, & ciuitatis inscriptū, Græci subiecti ex eius morte grauius indignati ad Athenienses defecerunt, & pestilentia Lacedæmoniam illico inuasit. Quapropter statuā eius statuerunt, ex quo pestis postea sedata. Ex Thucydide. Pausanias Macedo adolescens qui Philippū Macedonem interfecit. Hic primis pubertatis annis stuprum per uim passus ab Attalo fuerat, quodq; peius est, conuiuis uti scortum ultro oblatum: quam iniuriam apud Philippum sæpe questus, cum eum ridētē facinus & amātem potius uideret, iram in eum cōuertit, & ultionē quam ab inimico non poterat, ab iniquo iudice exegit. Trogus. Pausanias Casariensis grāmaticus æqualis Aristidis scripsit de Constructione lib. I. problematum item I. ut author Suidas. Hic Hadriani principis tēpore Romæ uixit, scripsitq; uniuersæ Græciæ *πρὸς ἰστορίαν*, id est geographiā cum eius historijs, quod opus adhuc extat, Philostratus de eo paucis mentionē facit, quæ nos hoc modo conuertimus. Casarea Cappadociæ patria Pausaniæ fuit Herodis discipuli: ex his unus qui clepsydri participes sunt, quos uulgo sitiētes uocat. Præceptoris copiam cum in plerisq; tum extemporali oratione referebat: enunciabat pingui lingua, more Cappadocum collidēdo consonātes, ac longa contrahendo & breuia producendo: ex quo uulgo Cocus uocabatur, quod ex multis sumptuosis cibus sanè obsonium præpararet. Declamationis modus quanquam supinus tardusq; uim habet, haud ueteribus ab similibus, ut est ex eius monumētis deprehēdere: quæ plurima Romæ reliquit, ubi etiam senex extinctus est relatusq; Athenas: unde olim discedens, inter alia illud Euripidis opportune cōmemorauit. O Theseu iterum me uerte uti uideā ciuitatem. Pausias Sicyonius pictor Brietis filius & discipulus, Lacunaria & cameras pingere instituit. Amauit & Glycerium municipem suam, inuentricem coronarum, unde paupertatem illa sustentauit. Hanc pinxit sedentem cum corona: quæ tabula nobilissima appellata est *σεφαιόωλοκ*, id est, coronam texens. Huius tabulæ exemplar quod *ἀπόγραφορ* uocant, L. Lucullus duobus talentis emit Athenis. Plinius. Pauson pictor quem ego eundem cum superiore putauerim, quanquam aliter appellatus: de quo Aelianus de uaria histo. sic scribit. Socratis sermones erant uti pictura Pausonis. Nam is in parua tabella equum currentem frenatumque expressit. Cumq; ille cuius gratia opus fecerat indignaretur quod frenum addidisset, respondit, angustiam tabellæ esse causam quod in paruo spacio frenare opus fuerit necesse. Sic Socrates his qui uerba eius non recte aut bono animo accepissent, in enigmate loquebatur. Hac ille. Cui quidem exemplo illa Dominica sententia comparari poterit, *Cæteris datur in parabolis loqui.* Perpenna & Perpena utroq; modo in antiquis marmoribus reperitur. Perpenna Cos. Aristonicum regem qui Crassum cum exercitu deleuerat, subiugauit. Perpenna Marianarum partium in Hispaniam fugiens coniunctis castris cum Q. Sertorio aduersus duces populi Ro. multos annos feliciter pugnauit. Demum regnandi cupidus Sertorium ipsum inter epulas incautum interfecit, uti solus imperio in Hispania potiretur. Sublatus & ipse mox à G. N. Pompeio cum toto exercitu. Peregrinus presbyter Ciuis Ro. missus in Galliam euāgelij gratia, ibidem sub Hadriano passus, iacet Parisij. Perseus Citicus philosophus Stoicus, uocatus & Dorotheus tempore Antigoni Gonatæ filij Demetrii, discipulus & alumnus Zenonis Stoici, scripsit historiam: author Suidas. Perseus pictor, Apellis discipulus, à magistro ac etiam Zeuside condiscipulo longe differens, ad quem de hac re scripsit. Plinius. Perseus Macedonia rex, de quo in Paulo Aemylio mentionem feci, à quo in triumphum ductus fuit. Perseus Ascreus frater Hesiodi, uersificator: ut Suidas.

Perseus Iouis filius. De quo in Geographia inter res Argeorum mentionem feci. C. Persius
 doctissimus Romanorum. Cuius Lucilius meminit. Cicero item de Oratore. L. Lucilius
 homo doctus & perurbanus, dicere solebat ea quæ scriberet, neque à doctissimis legi uelle,
 neque ab indoctis, quod alteri nihil intelligerent, alteri plus fortasse quam ipse: de quo etiam
 scripsit, C. Persium non curo legere: hic fuit, ut nouimus, omnium ferè nostrorum hominum
 doctissimus: Decimum Lælium uolo, quem cognouimus uirum bonum & non illiteratum.
 Sed nihil ad Persium. Hæc Cicero. Huius etiam Lucilij sermonis meminit Plinius, in proce-
 mio naturalis historiae. A. Persius teste Eusebio patria Volaterranus meus municeps Ro-
 mæ sub Nerone principe uixit, cum familiaribus Cornuto & Basso Saleio. Inter Satyros se-
 cunda palma, Martialis. Plus etiam libro laudatur Persius uno Quàm longus tota Mar-
 sus Amazonide. Vixit annis **X XI**. Volaterris adhuc eius familiae monumentum in mar-
 more apud portam S. Angeli, cernitur huiuscemodi inscriptione. A. Persius. A. F. Seuerus.
 V. A. N. VIII. M. III. D. XIX. Perdicas Macedo inter comites Alexandri, qui etiam in
 regni partem successit: tanta uir audacia simul & fortitudine, ut læna præsentem catulos è cu-
 bili per uim auferret. Author Aelianus de uaria historia. De hoc etiam inter res Macedo-
 nia in Geographia diximus. Pericles Atheniensis clarus autoritate & eloquentia. Quem
 Olympum poetæ in comœdia uocant, quod tonare in concionibus ac fulmen cedere uideretur.
 Habuit aduersarium in administranda rep. Thucydidem Milesium uirum nobilem ac
 potentem. Suggestum ascensus dijs uota faciebat, ne uerbum se imprudente aut inuito
 efflueret, quod ad remp. minus pertineret. Cum Sophoclem haberet in prætura collegam,
 ac simul aliquando nauigasset, collaudasset que Sophocles formam pueri prætereuntis inter
 graues sermones. Non solum, inquit, ò Sophocles prætorem decet manus, sed etiam oculos
 habere continentes. Thucydide quondam uociferante quod nimis multa ex publico in adi-
 ficijs erogasset, ipse ad populum dixit: Si ita eis uideretur, de suo erogaturum, modo eius
 nomen inscribi in operibus paterentur. Responderunt sumptus omnino publice fieri debe-
 re. Multos annos princeps rempublicam feliciter rexit, magnasq; hostium copias fudit. In-
 ter quas Samios. Quorum classem ualidissimam apud insulam Tagriam expugnauit. Nam
 Samij infesti erant Milesijs amicis Atheniensium. Quod bellum rogatu Aspasiae uxoris di-
 citur sumpsisse. Erat enim Aspasia una è concubinis Cyri regis, eoq; mortuo captiuam adeo
 dilexit, ut cum domo exiret, semper eam dissuauaretur: quæ & Omphale & Deianira & lu-
 no per adulationem dicebatur à Comicis. Hæc demum in matrimonium accepit. Samo ex-
 pugnata moenia diruit. Melissum philosophum simul & imperatorem eius loci in fugam
 egit. Reuersus Athenas, defunctos in eo bello pulcherrima oratione laudauit, quam fune-
 brem apud Græcos primam nonnulli fuisse dicunt. Ea siquidem à Thucydide describitur.
 Deinde author Corcyreis ferendi auxilij contra Corinthios fuit: postremo, nec ipse caruit
 inuidia, Cleon siquidem & Hermippus poeta Comicus magni tunc in repub. eius laudibus
 obtrectantes, egerunt cum Lacedæmonijs, ut ab Atheniensibus peterent, uti ciuitatem eo-
 rum piaculo expiarent, cui iam dudum genus Periclis esset obnoxium: sed omnia Pericles
 superauit, de autoritateq; propterea nihil diminuit. Cuius rei Thucydides multis memi-
 nit uerbis. Excessit lento morbo, in quo sanè à Theophrasto in libro de uirtutibus reprehen-
 ditur, quod in ultimo morbo superstitiones quasdam aniles ad pensas collo ob liberationem
 ferret. Cumq; iam penè exanimis audiisset quosdam de eius laudibus differentes, & quod
 nouies uictor pro patria fuisset, ipse præter spem locutus, Nihil dicitis, inquit, O ciues. Nam
 hæc fortunæ sunt partium, hoc potius dicite quod nemo propter me uestem mutauit. Cice-
 ro autem in Bruto de eo sic. Ante Periclem cuius scripta quædam feruntur, & Thucydidem,
 litera nulla est, quæ quidē ornatum habeat. Et rursus alio loco. Pericles Xanthippi filius ad-
 hibuit doctrinam in oratione: quæ quanquam tunc nulla erat dicendi, tamen ab Anaxago-
 ra physico auditor exercitationem mentis à reconditis abstrusisq; ad causas forenses popu-
 laresq; facile traduxerat. Huius suauitate maxime exhilaratae sunt Athenæ, huius ubertatem
 & copiam admiratae, eiusdem uim dicendi terroremque timuerunt. Eupolis in huius labijs
 deam persuadendi sessitauisse dixit. Quintilianus de eodem sic refert. Cicero in Bruto negat
 ante Periclem scriptum quicquam, quod ornatum orationis habeat, eius aliqua ferri. Ego
 quidem non inuenio quicquam quod tantæ eloquentiæ fama sit dignum. Ideoque minus
 miror esse qui nihil ab eo scriptum putent. Hæc autem quæ feruntur ab alijs esse composita

ANTHROPOLOGIA

- Periander** Periander Corinthiorum rex unus è septem sapientibus, Cypselo patri in regno successit, Olymp. XXXVIII. regnavit annos XL. Rogatus cur in tyrannide perseveraret, cum esset sapiens, respondit, & sponte, & inuitum cedere, æque periculosum. Crudeliter igitur & in magna suspitione agebat, stipatus semper militibus, ociosos in foro & oscitantes usq; formidans. Quapropter continuo erat in bellis, navalibus præsertim, utrunque possederat mare. Dicitur & Isthmum uoluisse perfodere, & uxorem adeo dilexisse, ut etiam cum mortua concubuerit. Scripsit ὑποθήκας, id est, uitæ humanæ præcepta: uersus ad duo milia. Huius illud est, χόλον κρατα, Iram compesce. Et: Exercitatio totum ualeat. Diogenes. Suidas. GN.
- GN. Petreius** Petreius Atinas Cimbrico bello primipilus sub Q. Catulo, exclusam ab hoc legionem suam adhortatus, Tribunum suum dubitantem per hostium castra erumpere, interfecit, legionemque eduxit: donatus propterea corona graminea ob seruatum exercitum. Petreius dux Pompeianus à Cæsare in Hispania superatus, ut in commētarijs, Petronios Romanos complures clarosque uiros legimus. P. Petronius Aegypti præfectus ab Augusto missus Cor. Gallo successit. Aduersus Aethiopes bellum gessit. Quibus regina Candace imperitabat. Virili quidem animo mulier, sed altero capta oculo. Nam Aethiopes Syenes præsidio expugnato Cæsaris statuas euerterunt, captiuos duxerunt. Petronius cum paucioribus quam decem milibus peditum & equitibus DCCC. aduersus XXX. hominum milia, primum compulsi in Pseleam eos fugere Aethiopicam urbem: deinde cum oppido in potestatem recepit. Inde Nepata progressus quæ Candaces regia fuerat, ubi eius filius morabatur: ipsa cum loco proxima esset, legatos misit qui de pace tractarent, redditis statuis & captiuis. Ille ingruens, Nepata cepit ac diruit puero fugiente: ratusque ulteriora inuia esse cum spolijs regreditur Alexandriam præsidio relicto, è captiuis mille Augusto misit à Cantabris reuertenti. Interea Candacem cum multis milibus præsidium aggressam, Petronius cum auxilio anteuerit, & castellum ingressus multo adparatu confirmauit. Et cum illi legatos ad eum mitterent dixit, si quid uellent ad Cæsarem proficiscerentur, quibus negantibus scire quis esset Cæsar, & qua ad eum iretur, dedit qui eos duceret in Samum. Itaque profecti Cæsarem inuenerunt in Syriam progredi parantem & Tyberium in Armeniam, ab eo quæ uolebant facile impetrauerunt. Nam & tributa eis remissa sunt. Strabo libro decimo septimo. M. Petronius Granus Centurio octauæ legionis, sub Cæsare bello Gallico militans, Gorgouia portam à multitudine hostium tamdiu tenuit, donec socijs spacium fugiendi daret. Mox ductibus hostium castris, reliquos à custodia portæ expulit, reuertentibusq; subsidio socijs, uulneribus deficiens: Ite nunc ait incolumes. Hæc Pli. Plutarchus autem in Cæsare scribit de P. Petronio Granio, qui unus è partibus Cæsarianis, cum nauis eius qua Quæstor designatus in Africâ uehebatur, in Scipionis potestate uenisset, & cæteris interfectis, Quæstori Scipio incolumitatē polliceretur, respondit, Cæsarianos alijs incolumitatē dare, non accipere consueuisse, quo dicto se illico gladio transuerberauit. Petronius alius à Val. de amicitia scribitur. Qui Aelij beneficio ex humili loco ad equestre peruenerat ordinem. Mox cum Aelius Placentiæ præesset, ne in manus hostium ueniret, gladio incubuit. Petronius quoque qui morientem iuuerat, super eundem cecidit. T. Petronius cōsularis moriturus inuidia Neronis, ut mensam eius exheredaret, Trullam murrinam CCC. LLS. emptam fregit. Plinius. T. Petronius pater Vespasiani, de quo inter Flauios diximus, Petronius Perpenna Magna Quædratianus V. C. & in lustris præfectus urbis, Constantinianas Thermas longa incuria & abolendæ ciuilibus uel potius feralis cladis uastatione uehementer adflictas, ita ut agnitione sua ex omni parte perdita desperationem cunctis reparationis adferrent, deputato ab amplissimo ordine paruo sumptu quantum publicæ patiebantur angustia, ab extremo uindicauit, & prouisione longissima in pristinam faciem splendoremq; constituit. Hæc inscriptio Romæ in Thermis Constantinianis. Petronius Diodotus scripsit ἀντιλεγόμενα, id est, conuulsa: citatur testis à Plinio. Petronius Arbiter poeta, cuius aliqua de medicina uersibus conscripta ad nos peruenerunt. Petronius præsul Bononiensis huic nomini præter omnis decus attulit. Qui, ut ait Gennadius, patre Petronio uiro erudito & præfecto pratorij Theodosij iunioris genitus, ab ineunte ætate sanctitati sacrisque literis addictus est. Scripsit de uita monachorum Aegypti, aliumque de ordinatione præsulis tractatum, qui elegantiore aliquantulum stilo perscribitur. Petronilla Petri apostoli filia uirgo, Romæ decessit & iacet. Huic febricitanti cur non succurreret sicuti alijs Petrus interrogatus respondit, hoc ei præstare.

prestare. Petrus Chrysológus Præsul Rauennas Petri discipulus professor iacet Forocor- *Petrus Chry-*
 nell. Sunt & huius nominis præclari permulti qui alibi dicentur. Perillus inuentor aenei tau *sologus*
 ri apud Phalarim tyrannum, primus ipse iusto iudicio tormentum expertus. Perilla Ouidij *Perillus*
 poete filia ab eo memorata. Pœtelius non aut Petilius, ut quidam: sic enim in antiquo mar- *Perilla*
 more C. Pœtelius, C. F. Balbus. Is Cōsul cum M. F. Ambusto de Tiburtibus & Gallis qui au- *C. Pœtelius*
 tiliam tulerant triumphauit. Fabius ouans urbem ingressus est. Liuius. lib. vii. Pœtelius scri-
 ta tempore belli Macedonici agrū habebat sub Ianiculo, in quo dum cultores altius terram
 moliantur, duæ lapideæ arcæ octonos fermè pedes longæ, quatuor nos latæ, inuētæ sunt, oper-
 culis plumbo deuinctis, literis Latinis Græcisq; utraq; arca inscripta erat, in altera Numam
 Pompiliū regem Romanum sepultum esse: in altera libros Numæ Pompilij inesse. Eas ar-
 cas cum ex amicorū sententia dominus aperuisset, quæ titulum sepulti regis habuerat, ina-
 nis inuenta sine ullo uestigio corporis humani aut ullius rei: per tabem tot annorū omnibus
 absumptis. In altera duo fasces candelis inuoluti septenos habuere libros, non integros mo-
 do sed recentissima specie. Septem libri Latini de iure pontificio erant. Septem Græci de di-
 sciplina sapiētia quæ illius ætatis esse potuit. Adijcit Antias Valerius Pythagoricos fuisse:
 uulgatæ opinionī, quæ creditur Pythagoræ auditorem fuisse Numam, mendacio probabili
 ad commodans fidem. Primo ab amicis qui in re præsentī fuerunt libri lecti, mox pluribus le-
 gentibus cum uulgarentur, GN. Pœtelius prætor urbanus studiosus legendi hos libros à L. *GN. Pœtelius*
 Pœtelio sumpsit: qui cum animaduertisset in eis pleraq; dissolucendarum religionum esse, ex
 S. C. libri in Comitio cremati sunt. Liuius xl. Q. Pœtelij duo Tribuni ple. Scipioni Africano *Q. Pœtelij*
 diem dixerunt. Cuius rei exitum in Scipione dicemus. Penelopen Icarī filiam Vlyssis con- *trib. duo.*
 iugem uulgo laudatam, nonnulli impudicam faciunt: inter quos Duris Samius qui Troia *Penelope*
 nam scripsit historiam. Pelopidas Thebanus æqualis Epaminondæ cum quo quādoq; mili- *Pelopidas*
 tauit. Lacedæmonios pluribus cladibus apud Plateas & Thespias adfecit. Cumq; Ptole-
 meus bellum Alexandro Macedoni inferret, Pelopidas ab utrisque aduersus rei concilian-
 dæ gratia, contentione sedauit, exulesq; reduxit adducto Thebas Philippo fratre regis pro-
 obide, illo qui postea pro Græcorum libertate pugnas obibat. Missusq; deinde à Theba-
 nis ad regem Artaxerxem de rebus publicis legatus, magnopere honoratus, muneribusq;
 cumulat, impetratis insuper quæ uoluit remigrauit. Postremo contra Alexandrum Phe-
 ræum in Theffalos grassantem Imperator profectus, in prælio occubuit. Ipse uero Alexan-
 der condignas dedit postea pœnas, ab uxore interfectus. Pigres Halicarnasseus frater Arte- *Pigres*
 misæ uxoris Mausoli poeta, Iliadis Homeri primis quibusq; uersibus adiecit elegos eisdem
 incipiendo literis uidelicet. *μῶν ἄειδ' εἰ δὲα πηληϊάδ' εὖ ἀχιλλῆος, μὲν γὰρ ὄσ' σὺ πάσης πείρατ' ἔχες σο-*
φίας. Suidas. Pindarus genere Thebanus, temporibusq; fuit Aelchyli poete & Persarum *Pindarus*
 expeditionis in Græciā. Duas suscepit filias: à patre tibiā primo, mox ab Hermione lyram
 edoctus est. Eius gratia Lacedæmonij in reliquam Bœotiam sæuientes Thebis pepercerūt,
 animaduersa in foribus nominis eius inscriptione, quod etiam procedente postea tempore
 memorant Alexandrū fecisse. In quodam ipse carmine Athenas magnificas appellauit, quæ
 propter pecunia à Thebanis multatus fuit, quam Athenienses grati deinde exoluerūt: scri-
 psit lingua patria, id est, dorica, Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia, quorū magna pars amil-
 sa. Inter nouem Lyricos princeps putatur: qui sunt, Pindarus, Alcaeus, Sappho, Stesichorus, *Lyrici*
 Ibycus, Bacchylides, Simonides, Alcan, Anacreon. Hæc ex uetusto codice conuersa. Altis-
 simus fertur & uerborum & sententiarum copia, ut ait Quintilianus, grauitate arduus, con-
 structioneque ac ordine immensus ac prolixus. Quem imitari posse Horatius negat. Apud
 Græcos, ultima est lectio eorū qui iam profecerunt inter poetas, sicuti & Thucydidis in solu-
 ta oratione. Pindarus alter Melani filius Halyatti regis Lydorū ex filia nepos: successit Ephe- *Pindarus*
 sorum tyrannidi, qui capta Epheso postea à Cræso auunculo suo iussus discedere, secessit in *tyrannus.*
 Pæoponnesum cum parte substantiæ, dimisso domi præside amico: author Aelianus de ua-
 ria historia. Pinytus Lathyneus nobilis grammaticus Romæ unā cum Epaphrodito li- *Pinytus*
 bertō Neronis. Pausanias. Pisandrus Camireus (Camirus enim ciuitas Rhodi est) Eumolpi *Pisandrus*
 tempore, ut placet nonnullis antiquior Hesiodo. Poema ipsius Heraclea in libris duobus: *Poeta.*
 ubi Herculis facta describuntur. Alia uero ipsius falso feruntur, cum potius Aristeæ sint poe-
 ta. Suidas. Pisandrus Larædeus siue Lycaonius sub Alexandro Mameæ uersificator, scripsit *Pisandrus*
 uariā hist. uersibus, libris lx. quæ inscripsit *ἠρωικῶν θεογαμίων.* Suid. Pisandrus Nestoris filius. *Nestoris.*

- Pifeus* Pifeus Tyrrhenus aeneam tubam inuenit, author Plinius. Pifones Calpurniorum profapiae
Pifones luere, quae à Numa rege descēdit. Calpurnius enim Numae filius fuit, ut ait Festus. Horatius
 item in poetica ad Pifones. Vos o' Pompilius sanguis. Primus sanè qui domū illustrauerit,
L. Cal. Pifo L. Calpurnius Pifo Frugi, qui Tribu. ple. legē primus de repetundis pecu. Cēsorino & Man
Frugi. lio Coss. tulit, & causas egit, & multarū legum aut author aut dissualor fuit, orationesq; reli
 quit quae iam euauerūt, & annales sanè exiliter scriptos. Hac Cicero in Orat. Quorum an
 nalium uerba Gellius lib. xi. ponit huiuscemodi. Eundem Romulū dicunt ad cenā uocatum
 ibi nō multū bibisse, quia postridie negocium haberet: ei dicūt, Romule si istuc omnes homi
 nes faciant, uinū uilius sit. Is respondet, Imò uero carū, si quātum quisq; uoluerit bibat. Nam
L. Cal. Pifo ego bibi quantū uolui. Cicero item in orationibus: L. Pisonē C. Gracchus accusator cum in
Frugi fil. iudiciū uocari mandasset, & licitor dixisset, quē, cum multi essent Pifones. Cogis me inquit,
 inimicū meum Frugi appellare. Is filium habuit L. Pisonem Frugi: qui ut est item author Ci
 cero in sexta cōtra Verrem actione, Prætor in Hispania interfectus est, tantusq; frugalitatis
 paternae imitator, ut cum forte in exercitatione fractū annulum reficere uellet, aurificem Cor
 dubae iusserit accersiri, ac in medio foro posita sella appēsoq; auro, uidētibus omnibus, annu
 lum facere. M. Calpurnius Pifo orator, de quo etiā Cice. in Bruto: M. Calpurnius Pifo quic
M. Cal. Pifo quid habuit ex disciplina, maximeq; ex omnibus qui ante fuerūt, Græcis doctrinis eruditus
orator. fuit. Habuit à natura genus quoddā acuminis quod iam arte reliquerat, quod erat in repre
 hendendis uerbis acutū atq; solers, sed saepe stomachosum, interdū etiā facetum. Is laborem
 quasi cursum ferentem diutius non tulit. Et corpore erat infirmo, & hominum ineptias atq;
 stultitias quae deuorandae nobis sunt, nō ferebat iucundiusq; respuebat, siue morose (uti pu
 tabatur) siue ingenio liberoq; fastidio. Is cum satis floruisse adolescens, minor est haberi cœ
 ptus postea. Nam quantū detraxit de studio, tantum amisit de gloria. Ad hunc dicit Pedia
 nus Ciceronem à patre fuisse deductum. Qui orator fuit, & Procos. de Hispania triumphauit.
C. Pifo Stata. Q. Hortensio & Q. Metello Coss. C. Pifo Statarus, sermonis plenus orator, minime ille
 quidem in excogitādo, ueruntamen ualuit simulatione, multo etiam acutior quā erat uide
 batur. Cicero in oratore. C. Pisoni Crassipedi genero meo, nullum tempus illi uacabat, aut à
 forensi dictione, aut à cōmentatione domestica, aut à scribendo aut cogitādo. Cicero in Bru
 to. GN. Calpurnius Pifo adolescēs, amicus Catilinæ ac ob id suspectus, missusq; à Senatu in
GN. Cal. Pifo Hispaniam, ut per honorem legationis animus eius ablegaretur. Ibiq; dum iniurias provin
adolescens. cialibus facit, occisus est, ut quidam putant à GN. Pompeij clientibus Pompeio non inuito.
L. Cal. Pifo so Pedianus, L. Cal. Pifo, in quē est oratio Ciceronis, socer fuit C. Caesaris dictatoris, Calpur
cer Caesaris. niae pater. Pifones ad quos scribit Horatius poeticam, huius filij seu nepotes Mœsiam subiu
Pifones Ho gauerunt: alter eorum L. Pifo uocabatur, maxime à Seneca in epistola libro xi. uituperatur,
ratiani. ijs uerbis: L. Pifo uigente bello Africo urbis custos, ebrius ex quo semel factus est, maiorem
 partem noctis in conuiuio exhibebat, usq; ad horam sextam ferè dormiebat. Hoc erat eius
 matutinum officium: suum tamen quo tutela urbis continebatur, diligentissime administra
 uit. Huic & diuus Augustus dedit secreta mandata, cum illum praeponebat Thraciæ, quam
 perdomuit. Et Tyberius proficiscens in Campaniam cum multa in urbe suspecta relinque
Pifo Galba ret & inuisa, puto quod bene cesserit illi Pifonis ebrietas. Pifo nobilis adolescens quem Gal
Pifo contra ba præcipue dilexit, ac adoptauit. Item alius antea qui contra Neronem coniurauit. Vtri
Neronem. usque meminit Tacitus in historia principum. Pifo Frugi alius, unus è xxx. tyrannis sub
Pifo Frugi Galeno. Calpurnius Sura ephemeridas uitæ Galeni senioris scripsit. Pollio. Pyrrho Elien
Calpurnius sis ignobilis & pauper fuisse traditur. Ab initio pictor, deinde philosophiæ se conferens, no
Sura. uam ingressus est uiam, nihil omnino adfirmādo, nil turpe aut honestum, nil iustum aut in
Pyrrho phi iustum natura, nisi lege & consuetudine esse, ut id à quibusq; gentibus duceretur. Cōtra igit
losophus. tur dogmata omnia se opponebat, omniaq; refellebat. Vita præterea opinioni similis, unus
 omnia sustinere, nihil omnino sensibus permittens. Quare ij Pyrrhonij, Aporetici, Sceptici,
 Zetetici, Ephectici appellati sunt. Pyrrhonij ab authore. Aporetici quod semper addubit, Sceptici
 quod semper quærant & nunquam inueniant. Zetetici quod semper in ueritatis
 inuestigatione uersentur. Ephectici ab euentu, quod post inquisitionem contineatur adsen
 sio: ex Suida. Huius igitur & Erilli ac Aristippi iam diu explosa sententia, ut ait Cicero in of
Pyrrhus ficijs. Pyrrhus, qui & Neoptolemus, Achillis filius, amisso Troianis temporibus per absen
Achillis tiam paterno regno in Molossorū regione cōsedit, gentēq; à suo nomine Pyrrhidas, deinde
 Epirotas

Epirotas uocauit. Ibiq; Lanassa Herculis nepte ex oraculi Dodonai responso rapta VIII.
 saluatis liberos. Ex his uirginibus matrimonio diuersis collocatis, adfinitates potetiamq; si-
 bi conciliauit. Atq; Heleno Priami filio ob industriam & uaticinium Andromachen, qua in
 diuisione Troiana praeda acceperat, cum Chaonũ regno cessit, breuiq; post tempore Del-
 phis insidijs Orestis inter altaria interiit. Trogus libro xvij. Pyrrhus rex Epirotarum mater *Pyrrhus*
 no genere ab Achille, paterno ab Hercule oriundus, eodem teste authore in eodem libro,
 cum propter odiũ patris Aeacida, qui ab Epirotis fuerat interfectus, ad necem & ipse quaer-
 eretur, furtim substractus ad Illyricos defertur, traditusq; Heroe Glauci regis uxori nutrien-
 das fuit. Cumq; natus annos XI. esset reuocatus a suis, tanta uirtute creuit, ut cum, sicut Cae-
 cilius scribit, imperium orbis agitare, & Romanos potetes uideret, Apollinẽ de bello con-
 suleret. Ille ambiguo respõdit, Aio te Aeacida Romanos uincere posse. Hoc ad se dictũ tra-
 hens, auxilio Tarentinis contra Romanos uenit: Leuinum Cos. apud Heracleam elephan-
 torum nouitate turbauit. Cumq; Romanos aduersis uulneribus occisos animaduerneret,
 Ego inquit, talibus militibus orbem terrarũ breui tempore subijcere potuissem. Amicis gra-
 talantibus, quid mihi cum tali uictoria inquit, ubi exercitus robur amissum est? Ad XX. ab
 urbe lapidem castra posuit. Captiuos Fabritio gratis reddidit. Viso Leuini exercitu eadem
 sibi ait aduersus Romanos, quam Herculi aduersus hydram, fuisse fortunam. A Curio & Fa-
 britio superatus Tarẽtum profugit. Inde in Siciliam traiecit. Mox in Italiam Locros regres-
 sus pecuniam Proserpinae auferre tetãuit, sed ea naufragatione erepta est. In Graciam reuer-
 sus dum Argos oppugnaret, ictu tegulae prostratus cecidit. Corpus ad Antigonũ Macedo-
 niae regem relatum, magnificeq; sepultum est. His Plutarchus alia quaedam addit, inter quae
 Pyrrhi pollicem dextri pedis, uim quandam diuinam habuisse dicit, ut eo pressi ex splene la-
 borantes curarentur. Eum praeterea ardere non potuisse reliquo corpore cremato. Hanc ho-
 die similem uirtutem in dextra Gallorum regum uidemus, qua angina seu struma adfecti li-
 berantur. Pyrrhi res gestas in Italia cõscripsit Zeno historicus, ille qui etiam Epitomen Ro-
 manarum & Carthaginensium rerum teste Diogene composuit. Pyttacus Mitylenæus unus *Pyttacus*
 e septem tempore Cræsi regis. Huius illud: prouidere ne casus ueniant: si forte uenerint, *sapiens.*
 aequo animo tolerare. Fuit alter Pyttacus legislator ut Fauorinus & Demetrius in homo- *Pyttacus le-*
 nymis meminere, qui minor est appellatus. Aelianus autem de ua. historia Pyttacum quen- *gislator.*
 dam commemorat, qui de mola pistrina Encomium fecit, ut in paruo subiecto uim dicen-
 di ostentaret. Idem de Sapiente dicit, eum in templo fortunae scalam constituisse, ut eius ex-
 primeret effectum, quum multi in uita mortales ascendant, descendantque. Pysistratus *Pysistratus*
 Atheniensis tyrannus clarus genere, eloquentia uero tanta, ut ea definiti Athenienses liber- *tyrannus.*
 tate qua nihil charius habebant, se sponte exuerent, illiusq; faciendae sanctitatem Solonis qui
 numen fuerat ciuitatis, posthaberent. Astu quoque incredibili. Timens siquidem olim pri-
 mores in ciuitate, uoluntarijs plagis domi adfectus ac terga cruentatus in publicum pro-
 cellit, ubi de crudelitate principum questus, ad ulciscendũ inimicos populum exciuit. Idem
 teste Valerio de liberalitate, cum quidam medio foro filiam dissuauiatu fuisset, irascenti
 uxori respondit, si eos qui nos amant cædamus, quid faciendum ijs qui odio persequun-
 tur? Artes liberales maxime fouit. Bibliothecam primus Athenis publicauit, quam Xer-
 xes urbe potitus ad Persas transtulit. Eam deinde multis post annis Seleucus Nicanor re-
 stitendam curauit. Homerus eius iussu in eum qui nunc est ordinem redactus. Quidam fi-
 lio Hipparcho referunt. Regnauit annos trigintatres, quo tempore Seruius Tullus Ro. ut
 author Gellius. Plura de hoc, & quomodo sit tyrannidem adeptus, uide apud Trogum li-
 bro secundo. Pysistratus alter Larisseus historicus commemoratur a Suida. Pyreicus mi- *Pysistratus*
 noris penicilli pictor humilia fecutus, in eo summam adeptus est gloriam, Sutrinus, tonstri- *historicus.*
 nas, alinos, & obsonia pinxit, & his similia. Quare *ὑπναγόρεος* cognominatus est, quasi hu- *Pyreicus*
 milium & sordidorum pictor, quippe hæ pluris uanire, quam maximae multorum ediuer-
 so medicinae, ut inquit M. Varro. Pyrgoteles sculptor nobilis gemmarum, a quo tantum *Pyrgoteles*
 Alexander sculpi uolebat. Pythagoras Samius philosophus patre Demarato locuplete ac *Pythagoras*
 negociatore, in Aegyptum primo, mox Babyloniam discendi siderum cursus gratia pro-
 fecus est. Inde regressus in Cretam ac Lacedaemoniam peruenit, ut Lycurgi & Minois in-
 dytas ea tempestate leges agnosceret. Ad ultimum in Italiam transmittens Crotone conse-
 dit, ubi populos luxuriae aduetos autoritate ac doctrina ad frugalem cultum reuocauit.
 Matronas

Matronas ad pudicitiam, iuuenes ad modestiam cohortari cœpit. Eius passim sanctitate ac uitæ abstinentia inductæ mulieres, auratas uestes, ornamentaq; lasciuiora in templo Iuoni consecrauerunt. Sed & ex iuuenibus. c c c. cum sodalitij iure sacramento quodam nexu separatim à cæteris ciuibus religionis ac modestiæ causa agitent, suspitione clandestinæ coniurationis ciuitatem in se conuerterunt. Itaque eos in unam domum coactos uulgus cremare contendens, tumultu omnia compleuit, ubi L X. periere, cæteri in exilium profecti. Pythagoras itaque cum multos annos Crotone exegisset, Metapontum migravit, ibiq; decessit. Cuius tanta fuit admiratio ut ex domo eius templum facerent, eumq; pro deo colerent. Hæc ex Trogi libro xx. Quintilianus autem libro ix. Cicero uero ait. Tanta opinio de Pythagora præiudicata potuit, ut eius etiam sine ratione ualeret autoritas. Docuit in Italia regnante Seruio Tullo, ut Liuius, & Dionysius authores. Eius Philostratus in principio uitæ Apolloni, pluribus uerbis meminit. Quemadmodum ab omnibus abstineret animalibus, animamq; reducem putaret. Se propterea Euphorbum Troianum dicebat. Deinde pauonem fuisse. Ex quo Persius noster Pythagoreum appellat pauonem. De ipsius secta scripsit Iamblycus libros tris qui adhuc extant. In quos cõmentarios edidit Simplicius, opus utrunq; in bibliotheca Vaticana conspicitur. Ipsius apophthegma, φίλων πάντα κοινά, Amicorū omnia communia. Pytheas siue Python Atheniēsis orator audacissimus. Captus quondam ob æs alienum è custodia Macedoniam aufugit. Vnde paulo post domum reuertit, scripsit orationes iudiciales, & Conciones & alia. Suidas. Pythis pictor concertans superatus est à Timagora Chalcidēsi, quod ipsius Timagora carmine uetusto apparet. Plin. Pythodorum Strabo suo dicit tempore in Ponto regnasse. Platonis pueri labris olim apes infedissee, uti memoria proditum est, mellifluæ prodigium eloquentiæ fuit. Eruditus Athenis primum à Socrate, statim dum licuit in Italiam profectus est, uti Pythagoreos audiret, ubi Philolai Crotoniatae libros, de secta Pythagorea, cētum Minis etiam in difficultate rei familiaris mercatus est, ex quibus plura in suum Timeum usurpauit. In Aegyptum deinde properas ut audiret Gymnosophistas, oleum, ait Plutarchus, secum mercaturæ gratia uexit, ut uatico suppeditaret: ubi libros Moyses legisse creditur, ex quo uideat præter omnes philosophos ad nostram fidem propius adcessisse, ut placet Augustino. Nam deum & materiam primam rerum principia ponit, cum alij alia dixerint elementa. Idem Augustinus ait in libro de Ciuit. Eligimus Platonicos omnium philosophorum merito nobilissimos, propterea quod sapere potuerunt immortalem atque rationis participem hominis animam, nisi participato illius dei lumine, à quo & ipsa, & mūdus factus, beatam esse non posse. Ita illud quod omnes appetunt, id est, uitam beatam, quenquam eorum adsecuturum negat, qui non illi optimo, qui est incommutabilis deus, puritate casti amoris adhærescit. Academiam sectam à uilla sua ubi commorari solebat instituit: qui post eum secuti, non Academici, sed Platonici dicti sunt. E quibus Plotinus, Alcino, Proclus, Apuleius, Maximus, Ammonius, Pletho innumerabilesque alij. Omnium doctrinarū præsertim Geometriæ studiosissimus fuit. In qua Euclidem, & Architam Tarentinum, Theodorumq; Cyreneum audiuit: ex qua sanè scientia secreta quædam inuestigauit in libris suis à paucis comprehēsa, quæ ad rerum naturam tum diuinitatē pertinerent. Ter in Siciliam ad nauigauit, primo Aetnæ flagrantis uisendæ gratia ut Apuleius ait, Reuersus apud Aeginam captus ac minis x x x. uenundatus. Deinde à Nicete Cyreneo redemptus fuit. Iterū redijt sub iuniore Dionysio spe liberandæ Siciliam. Sed paulo post expulso Dione & ipse suspectus remigravit. Tertio cum maxime nollet, rogatus ab Archita ut Dionem tyranno reconciliaret, iter ingressus ab eodem Dionysio obuiam procedente quadrigis exceptus est. Demum in suspitionem ueniens, uix rogante & spondente pro eo Archita dimissus. Dialogū primus illustrauit, licet prius, ut aiunt, inuentum à Zenone Eleate, ut Aristoteles in primo de poetis tradit: ut autē Fauorinus ab Alexamene Teio. Militasse autē pro patria ter dicitur. Decessit annos agens L X X X I. morbo uti fertur pediculari. Libros commemorare quod uulgo innotescat, periergon fuerit. Quintilianus sic scribit. Platonem quis dubitet esse philosophorum præcipuum ex quo multum eloquentiæ se traxisse Cicero fatetur, siue acumine differendi, siue eloquendi facultate, diuina quadam & Homericam: multum enim supra profam orationem & quam pedestrem Græci uocāt, surgit, ut mihi non hominis ingenio, sed quodam delphico uideatur oraculo instructus. Vita cælebs fuit ac castus, ut ait Augustinus: semel in die uescebatur, raro ridebat. Circumferuntur tamen quædam

Pytheas

Pythis

Pythodorus

Plato philo

sophus.

quaedam eius epigrammata in pueros amatos ab Apuleio posita: in Aethera prius: Astra uideant, utinam fiam mihi sydus Olympus, Vt multis sic te luminibus uideam, Lucifer ante meus, utinam mortalibus Aether, Hesperus a fato manibus ecce nites. Ponit item & alia epigrammata in Alexim, in Phaedrum, in Dionem, quanquam laetitia, uita tamen probus inuentus. Eius Genesim Iul. Maternus ita descripsit. In Horoscopo A. quarium cum Marte & Mercurio, Soleq; in Piscibus in domo quinta, Lunam in Geminis, in quinta Iouem in Leone. In octava Saturnum in Libra. Nomen ei ab initio Aristocli fuit. Ob huiusmodi deinde latitudinem Plato appellatus. In eius operibus numeri uis deprehenditur teste etiam Cicerone, qui ait in quodam loco, difficilius numero Platonis. Platonem Atheniensem peretam priscae comediae tempore Aristophanis & Eupolis, Suidas & Athenaeus in Diapnosibus, fabulasq; eius commemorant. Tris item alios Diogenes, unum Rhodium philosophum discipulum Panetii, Alium Peripateticum de Aristotelis ludo, Tertium Praxiphanis discipulum. Plautus Poeta Comicus Farinas uti monstratur in eo loco ex antiqua inscriptione, cum uulgo Farinas scribatur. Plotus ab initio teste Festo appellatus, a pedum planitie, quos Plautos uulgo uocant. Si quando a mola asinaria uacabat, cui addictus ob paupertatem erat, fabulas componebat quas uenditaret, ea quidem xx. feruntur omnes actae nostris temporibus. Ponitur a M. Varrone in libro de poetis Plauti epigramma huiusmodi. Postquam est morte capta Plaut. Comedia luget. Scena deserta est. Deinde risus, lusus, iocusq;, & numeri innumerisq; simul collacrymarunt. Hic ceteris comicis praefertur sententia multorum praefertim Varronis qui ait. Si mulae Latine loquerentur, Plautino sermone loquerentur. Planci & Plauti diuersae Romae familiae. Planci enim ex planitie platae, sicuti Pansa a latitudine teste Festo appellati. Ex his fuit L. Munatius Plancus uir consularis & praetorius ac orator, Ciceronis discipulus. Ad quem sunt eius epistolae. Is dum Galliam Comatam regeret, Lugdunum condidit, & Rauricam quae nunc Basilea est, ut etiam ex ipsius antiqua inscriptione deprehenditur, quae adhuc Caietae in turri quadam quae dicitur Orlandi legitur hoc modo: L. Munatius. L. E. L. N. L. pron. Plancus Cos. Cens. Imperat. iter. vii. iur. epul. triumph. ex Rhatis, aedem Sarturni fecit, de Manubijs: agros diuisit in Italia beneuenti: in Galliam colonias deduxit Lugdunum & Rauricam. Magnus alioquin scurra fuit, patriae infidus, in quo maxime sperabatur. Is cum exercitu Antonio de improviso apud Mutinam contra Octauium subuenit. Frater eius C. Plotius Placus cum a Triumuiris proscriptus in regione Salernitana lateret, odore unguenti proditus, comprehensus seruos dominum celantes in tormentis esse diu, minime sustinuit. Quapropter sese sponte manifestauit. Plinius. C. Plautius. C. F. C. N. Qui in honore Vanox appellatus est. Haec inscriptio antiquissimi marmoris ante bellum Samnitum in domo Prosperi S. Cruce Romae una cum alijs nominibus. Quare enim Vanox sit appellatus, Frontinus declarat, ob aquarum uidelicet uenam ab eo repertam. L. Plautius Hypseus Flamen quirinalis apud Liuium xxxvii. M. Plautius cum classem lx. nauium in Asiam duceret, Tarentumq; adplicuisset, atque illic uxor eius Orestilla quae eum secuta fuerat, morbo decessisset, in rogum imposita, inter officium unguendi & osculandi stricto gladio incubuit, quem interea amici sicut erat togatum calceatumq; corpori uxoris iunxerunt. Valerius de amore Con. Plautius Lateranus. Cos. designatus in coniuratione deprehensus a Nerone ac necari iussus: autor Tacitus. T. Plautio. M. F. A. N. Syluano Aeliano Pontifici. Sodali Aug. iiii. uir. AAA. FF. Q. Ti. Caesaris legato legiois v. in Germania. PR. urb. leg. & comiti Claudij Caesaris in Britannia, Consuli Procons. Asiae legato Propta & Moesia in qua plura quam centum mill. ex numero Transpadanorum ad praestanda tributa cum coniugibus ac liberis & principibus aut regibus suis transduxit. Motum orientem Sarmatarum compressit, quamuis parte magna exercitus ad expeditionem in Armeniam misisset. Ignotos ante aut certos pop. Rom. reges signa Romana adoraturos in ripam quam turbatis perduxit regibus. Bastarnarum & Roxolanorum filios, Dacorum fratrum captos aut hostibus eiecitos remisit. Ab aliquibus eorum obsides accepit, per quod pacem prouinciae & confirmauit, & per obsides Scytharum quoq; rege a Cheronesi ex ea prouincia magno tritici modo anno nam P. R. adleuauit. Hunc legatum in Hispaniam ad Praef. urbis remissum Senatus praefectura triumphalibus ornamentis honorauit, autore Imp. Caesare Aug. Vespasiano uerbis ex oratione eius. Q. I. S. S. Moesia ita praefuit, ut non debuerit in me deferri honor triumphalium ornamentorum, nisi quod latior contigit ei mora titulus Praefecto urbis. Hunc in eadem praefectura urbis Imp.

Aster puer

Plato poeta

Plautus

L. Munatius

Plancus.

Lugduni con-

ditor & Bas-

silea.

C. Plotius

Plancus.

L. Plautius

Hypseus.

M. Plautius

Plautus Lat.

T. Plautius

Syluanus

Imp.

ANTHROPOLOGIA

- Imper. Caesar Aug. Vespasianus iterum Cos. fecit. P. Plautius Pulcher Triumphalis fecit.
- Plinius** Huiuscemodi hodie inscriptio in uia Tiburtina cōspicitur. Pliniū Secundum iam constans fama Veronēsem facit sub Vespas. Imp. quorū interdiu negocia administrabat, noctibus uero & succisuis, ut ipse inquit, tēporibus opus de natura cōscripsit, unus omniū parcissimus tēporis. Perijt in montis Veseui incēdio dum eius causam indagare cupit. Eius uitā diligenti-
Plinius tius enarrat nepos eius ex sorore Cæcilius Plinius, cuius extat libellus epistolarū, ac de uiris
Nepos illustribus, præterea Panagyricū in Traianū principē, quo gratias agit Consul ab eo factus. Causas acētavit, fundos habuit in Nouocomēsi. Quintiliani filiā dote iuuisse, & Martialem
Plotius poetam secedentē uiatico profecutū fuisse testatur. Plotius Gallus patria Lugdunēsis dicens
Gallus di præceptor. Romæ profitebatur, à quo se Cicero in lib. de Orat. & in epist. ad M. Titiniū cum Q. fratre olim puer Latinas literas edoctū fuisse testatur: à Tranquillo autē inter Rhe-
Plotius tores ponitur. Plotius Crispinus, quem Aretalogū fuisse cognominatū quod garrula scripse-
Crispinus rit carmina, Porphyrio narrat. Plotinus philosophus Platonicus Aegyptius natione fuit è
Plotinus ciuitate Lyco, discipulus Ammonij, præceptor Porphyrij, Galeni, Claudij, Taciti & Probi tēporibus. Cōposuit libros liiij. sectam continētes Platonica. Quorum obscuritatē Porphy-
Plutarchus rius qui eius uitā describit, satis aperuit. Fuit corpore gracili, tenuiq; ualetudine, morbo sa-
Plutarchus cro obnoxius. Hæc ex Suida & Eunapio Græcis autoribus. Plutarchus Cheronæus Traia-
Plutarchus ni temporibus, à quo in Illyricū missus cōsulari potestate, iussimq; omnibus in Illyria magi-
Athenien. stratibus, ut absq; eo nihil agerēt. Scripsit complura præter uitas parallelas iam uulgo nota.
Polycrates Plutarchus Nestorij F. Atheniēsis sophista, præceptor Syriani, qui scholæ præsidebat Athe-
tyrannus. niensi sub Iuliano principe: autor utriusq; Suidas. Polycrates & Sylosontes fratres Samio-
Polycrates rum tyrāni. Quorū alter Polycrates fortuna opibusq; clarus, perpetua usus felicitate præter
Præsul. quam ad extremum, quam uti temperaret, annulum sibi charissimū in mare proiecit, quem
 deinde à piscatore recepit, capto pisce qui eum deuorauerat, Ad ultimū à Persarum Satra-
 pe dolo captus ac suspēsus est: ex Strabone libro xiiij. Fuere hoc tempore Pythagoras, Ana-
 creon. Polycrates Ephesiorum Præsul unā cum cæteris Asiæ Præsulibus ex uetere quadam
 cōsuetudine cum Iudæis XIIII. luna pascha celebrabat. Quapropter cum se tueri uellet ad-
 uersus Victorem Pont. epistolam Synodicam scribit, in qua docet se apostoli Ioannis & ue-
 terum auctoritatem sequi. Fuit temporibus Seueri principis. Quando & Narcisus Hieroso-
Polyctetus lymis: ex Hieronymo. Polyctetus statuarius duas eodem argumento statuas fecit. Alteram
 arte sua, alteram uero uulgi opinione, quam de sentētia cuiusuis prætereūtis celauerat. Qui-
 bus perfectis turbā admittit. Ac primū sua ostensa magnopere laudatur. Altera deinde non
 aque. Atqui inquit, Scitote quod hanc quā tantopere laudatis ego feci, quam uero uitupera-
Polycarpus tis uos fecistis. Autor Aelianus de ua. histo. Polycarpus Ioānis apostoli discipulus. Ab eoq;
 Smyrnæ Præsul creatus, sanctitate & doctrina totius Asiæ princeps. Hic ob quandam pa-
 schæ cōtrouersiam Imp. M. Antonino & Anacleto sedente, Romā uenit, ubi plurimos Chri-
 stianos Marcionis & Valentini persuasione deceptos ad officium reduxit. Postea uero M.
 Antonino & L. Aur. Commodo imperatibus quarta post Neronem persecutione Smyrnæ
 spectante Proconsule cum uniuerso populo, in Amphitheatro igni traditus est, ac inter mar-
Polystratus tyres relatus. Scripsit ad Philippenses epistolam ualde probatam: ex Hieronymo. Polystra-
Polybius tus & Hippoclidēs Epicuri discipuli eodem die nati, eodemq; in ultima senectute elati. Va-
 lerius, Polybius è Megalopoli ciuitate Arcadiæ, præceptor Scipionis Africani, Ptolemao
 Evergete apud Aegyptum regnante: scripsit Romanam historiam libris XL. Incipit à fuga
 Cleomenis Spartiatæ & Persei Philippi filij Macedonū regis. Post hæc Romana attigit: au-
 tor Suidas. Eius hodie superstites tantum v. libri, à Nicolao Perotto Præsule Sipontino Ni-
Polyænus colai v. tempore in Latinū cōuersi sermonem. Polyænus Sardinus tēpore Caesaris Dictato-
 ris & Antonij III uiri. Scripsit orationes iudiciales, triūphi Parthici M. Antonij libros iij.
Polyeuctus Fuit alter Macedo genere, q de Thebis scripsit, & de re militari libros totidē. Suidas. Polyeu-
Polyzelus ctus Comicus poeta: fabula ipsius *ἡνίοχος*, ut scribit Athenæus. Polyzelus itē Comicus: fabu-
Polydamas læ ipsius nonnullæ à Suida ponuntur. Polydamas Pancratiastes, amulatus Herculē, leonem
Pancratiastes. inermis amplexus superauit. Taurū ingentem apprehensis extremis pedibus retro tenebat.
 Currū agitatū sese opponēdo altera manu apprehensum ex cursu retrahebat. In equosq; infi-
 liebat deiecto auriga. Adceritus à Dareo Artaxexis magni filio ter apud eū ex puocatione
 uictor fuit. Postremo uiribus suis confusus interiit post cœnam in cauerna, cū saxum ruinam
 à uertice

à vertice minaretur, diffugientibus cōiuiis. cōsifus ipse manibus posse sustinere oppressus
 est. author Pausanias. Polydamas Panthoi filius, socius, & magister, & æqualis Hectoris,
 ut author Ælianus. Homerus scribit Iliados x viii. hunc eloquentia, Hectorem armis
 ualuisse. τοῖσι δὲ πολυδάμας πεπυμυλῶν ἤρχετο γοργεῖν παιθοῖδης. ὄγῳ οἱ ὄρα πρὸς ὄσω κρηὶ ὀπίσω.
 ἔκτορι δὲ ἡμέτεροι, ἢ δὲ ἐν νυκτὶ γύοντ. ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δὲ ἔγχει πρὸς ὄρα ἔφικα. Dares hi-
 storicus hunc dicit ad castra noctu Græcorum profectum Troiam prodidisse. Polydorus
 Priami filius missus à patre initio belli cum magna ui auri ad Polymestorem Thraciæ re-
 gem generum tutelæ gratia, ab eodem avaritiæ gratia trucidatur. author Virgilius. Poly-
 gnostus Thasius, & Dionysius Colophonius pictores eodem tempore nobilissimi, uerum
 alia aliq. Polygnostus in picturæ tenuitate ualebat, plicas uestium mollitiasq; signorū imi-
 tabatur. author Ælianus. Pausanias autem lib. x. de eodem sic scribit. Polygnostus pinxit
 Ocnum torquētem spartum & asinam prope rodentem. Quod sanè ænigma est eius, qui
 frustra quidem laborat si habet uxorem prodigam: ex quo prouerbium, cum frustra quis
 aliquid contendit: ὄκνηθ' ὀμίγη σὺ ἀγῆ. Ocnum enim uocant augures auē quæ maxima
 est, & pulcherrima inter erodios, rarissima inuentu, quæ minime castigata cōtinuata solli-
 tudine uolitādo, singula quamuis minima & obscura expauescit idola. Iul. Pollux Nau-
 cratica grammaticus sub Commodo principe præcipiebat Athenis, Decessit natus annos
 l viii. Scripsit ad Commodum onomation libris decē quem habemus. Scripsit & alia
 quedam, ut est author Suidas, quæ non extant. Philostratus quoq; inter sophistas ponit,
 cuius characterem in dicendo narrat, quem nec laudat, nec uituperat: una tantum ei laude
 dulcis prononciationis attributa. Polus Agrigentinus sophista Gorgiæ auditor, primus in
 oratione inuenisse dicitur parisa & antitheta & similiter desinentia: quod minime uerum,
 sed iam inuentis sæpe usum fuisse constat: ex quo Plato in eius dicendi genus cauillans,
 ἄλλοι πῶλε, inquit, id est, loste pole, hoc est, optime pole, ut te secundum te appellem. hæc
 Philostratus. Suidas autem eum scripsisse dicit genealogiam eorū qui ad bellum Troianū
 profecti sunt, simul & nauū catalogū. Pollionem inter Asinios diximus ex ordine. Pom-
 peios hos legimus. Q. Pompeius cōtra Numantinos missus, ab eisq; superatus, ignobilem
 pacem fecit: author Florus lib. ii. Huius filius siue nepos. Cn. Pompeius Strabo magni
 Pompeij pater Nouumcomum coloniam deduxit. In bello sociali imperator delectus, de
 Picentibus triumphauit: uir admodum duræ disciplinæ. Eius filius Cn. Pompeius Sullæ
 partibus adhæsit, ab eoq; ad ulciscendos inimicos missus in Africam, Domitium prius ex-
 pugnavit, Iarbam regem cepit, de quo triumphauit, nondum patientibus annis, quare ab
 exercitu Sullæ magnus consalutatus est. Inde contra Sertorium in Hispaniam profectus,
 Metelli copijs sese coniungēs, eum cum tota factione sustulit. Mox delectus imperator ad
 bellum Piraticum, tribus mēsis id cōfecit. Dein successor L. Lucullo missus, de Mithri-
 date triumphauit. Tigranem Armeniæ regem ei ad genua procumbentem, in regnum re-
 stituit. Inde Iberos, Albanos, Iudeos debellauit, capto eorū rege Aristobulo, in triūphumq;
 unā cum filio Tigranis ducto. Extincta uxore Iulia Cæsaris filia, Corneliam Scipionis filiā
 uiduam à P. Crasso M. filio relictā duxit. Neapoli demum grauissima febre correptus, pa-
 rum abfuit à morte, quæ si contigisset, melius cum eo actum fuisset, ob insequentis belli ci-
 uilis calamitatem. Nam Pharsalica pugna à Cæsare copijs longe inferiore superatus, & in
 Aegyptum fugiēs, regis perfidia ab Achilla præfecto interfectus est. Triumphum cum ex
 Oriente olim rediisset biduo egit, prænotatis gentium titulis uictarum, quæ à Plinio in x.
 itemq; à Plutarcho ordine adnotantur. Hoc quasi uitæ & rerum ab eo gestarū breuiarium
 fuerit. Pompeij iuuenes eius liberi, alter apud Mundam à Cæsare in Hispania, alter apud
 Siciliam ab Augusto postea uicti: ex quibus Sextus Pomp. piraticam exercuit. Lucanus.
 Sextus erat Magno proles indigna parēte. Qui mox Scylleis exul grassatus in undis Pol-
 luit æquoreos siculus pirata triumphos. Sex. Pompeius alius uir prætorius: sub quo Vale-
 rius Max. se militasse dicit, & quem Ouidius de Pōto pluribus in locis laudat. Huius pater
 Sex. Pompeius Hispaniæ citerioris princeps, cum horreis suis uentilandis præfideret, cor-
 reptus dolore podagræ merisit in triticum sese super genua, leuatusq; siccatis pedibus mi-
 rabili modo: quo postea remedio usus est. Plinius. Q. Pompeius Rufus Sullæ è filia nepos,
 tribunus pl. cum T. Munatio Planco aduersissimus Miloni. in cuius causa dixerat paucis
 post diebus quàm Clodius esset occisus: Milo dedit, quem ex curia desideretis: ego dabo
 N quem

Polydamas
Troianus.Polydorus
Polymestor
PolygnostusPollux gram-
maticus

Polus sophista

Pollio
Qu. Pōpeius
Cn. Pom.
Strabo
Pomp. mag.Pompelij
iuuenesSex. Pom.
prætorius
Qu. Pōpeius
Rufus

- quem ex capitolio mulctetis. Idem Milonem ad se in hortis uenientem aspiciens misit nuntium ne ueniret. Q. Pompeius qui Bithynicus est dictus summo studio dicendi, multaq; doctrina, incredibiliq; labore atq; industria. Huius actio non satis comendabat orationem, in hac enim satis erat copia, in illa leporis parum. Cicero. Festus quoq; de eodem sic ait. Pompeius Bithynicus est supellectili regia signum ephebi mitram tenentis arenamq; ruentis exercitationis gratia more Graecorum Romam portauit, & in capitolio posuit. Pompeius Lencus magni libertus grammaticus de herbis & plantis scripsit. C. Pompeio Eufonio conditori factionis Ruffate, & factionum primus patrono benemerenti optimo & pietissimo, liberti & liberte heredes fecerunt de suo. Repertum Romae in aede diuae genetricis de pace: quod ideo posui, ut plane uideatur antiquos quoq; quandoq; sine diphthongis scribere conueuisse, sicuti & in alijs pluribus locis reperitur. Pomponij plures ex eadem domo comemorati. Pomponius Atticus a Nepote scribitur elegantissime, cuius epitomen authoris subiicit. Is nobilis eques Rom. excellenti ingenio & amicus Ciceronis imprimis fuit, unde Atticus Ciceronis est appellatus. Qui postquam uidit Cinnano tumultu rempu. esse turbatam, secessit Athenas, ubi longo tempore moratus, & ciuitatem, & omnium gratiam, moribus elegantissimis promeruit: linguam ita probe didicit, ut Attici cognomen adsequeretur. Humanitate, diuitijsq; simul praeditus fuit, quibus amicos libenter impertiebat. Nam & Ciceronem ab urbe pulsum *LLS. CCCXL* milibus, & Brutum ab urbe fugientem numiscentum est profecutus. Erat alioqui grauissimus, ut quae religiose polliceretur, praestare omni diligentia niteretur. Mendacium nec ipse dicebat, nec pati poterat. Quapropter omnes ei res suas amici curandas certatim dabant. Consiliumq; ab eo de repub. deq; rebus magnis petebant. Studijs sese totum tradiderat, procul a repub. non necessitate, sed iudicio. Antiquitatis maximus admirator & custos, adeo ut Augustus quocum erat ad finitatem conuictus, nulla dies foret, quin eum aliquid de ueterum rebus, aut doctrina rogaret, aut questionem aliquam ei proponeret. Scripsit de imaginibus uolumen, ubi singularum familiarum origines enarrauit, ac uersibus non minus quaternis ornauit, eosq; qui honore rebusq; gestis perierant. Scripsit & de consulatu Ciceronis unum uolumen. Fuit & erga domesticos facilitate tanta, ut iurauerit cum matre nonagenaria se nunquam in gratiam rediisse. Cum sorore pariter nullam gessit similitudinem, dictitans cum his quos diligas minime irasci oportere. Abstinencia praeterea singulari, ut qui procul egerit ambitione, & praeter patrimoniū nihil quicquam appeteret: nec aedificator, neq; emax fuerit. Ultima senectute morbo correptus, seipsum cibi abstinencia necauit: sepultusq; in uia Appia in monumento Q. Caecilij auunculi sui. Haec Nepos. Duo quoq; Pomponij etiam Ciceronis tempore. Alter L. Pomponius Bononiensis Atellanarum scriptor, quem Solinus ait, ut mirum, nunquam ructasse. Alter Cn. Pomponius orator, patronus acer acerbusq; in dicendo, & lateribus pugnas, ut ait Cicero in oratore. Iulius item Pomponius Secundus Quintiliani tempore, inter tragicos longe princeps. Quem senes Pindarum tragicum putabant, conditione atq; nitore praestare confitebantur. haec Quintilianus. Tacitus uero de eodem. Pomponius Secundus in nostris temporibus Domitio Afro uel dignitate, uel famae perpetuitate cesserit. Plinius uero eum coenam C. principi dedisse dicit, in qua uinum *CLX*, annorum fuit. Pomponius quoque iuriconsultus. Polemon Atheniensis philosophus prima adolescencia lasciuus, & uoluptatibus deditus, cum patentem Xenocratis scholam intrasset, deq; modestia & moribus sermo uersaretur, ita demum ad eum flexit animum, ut relicta incontinentia, se totum philosophiae addiderit: ex quo postea eius scholae successit. author Gellius. Diogenes uero plura eum scripsisse testatur. Suidas contra, nihil scriptum reliquisse: libenter quoq; & Homerum & Sophoclem lectitasse: quorum alterum Homerum tragicum, Homerum uero Epicum Sophoclem appellare consueuerat. Polemon cognomento Helladicus, genere Iliacus, historicus nobilissimus, aequalis Aristophanis grammatici, Panetij discipulus, scripsit de origine ciuitatum Phocidis, Ponti, Lacedaemoniae Geographiam, & de cursu solis libros tris. Suidas. Polemonem alium scripsit, Philostratus in sophistis, a Laodicea Cariae, qui Smyrnae uixit ac praecipit: aequalis Herodis Attici sub Hadriano principe, ad quem legatus quandoq; Smyrnaeorum missus, ab eoq; honorifice exceptus, & Musaeo Aegyptio adscriptus est. Aliaq; de eo ab eodem authore ponuntur, minima quidem quae ad rem non pertinent. Pompilij a Pompilijs diuersi leguntur. Quorum princeps M. Popilius Lanas cum Cos. esset, eodemq;

eodem tempore sacrificium publicum cum lana faceret, quod erat flamen Carmentalis,
 plebis contra patres seditione nunciata, ut erat lana amictus: ita uenit in concionem, sedi-
 tionem quum authoritate, tum oratione sedauit. Cicero in Bruto. Hic etiam, teste Liiuo,
 consul secundum cum M. Fabio Ambusto factus, Tyburtes bello uicit: agris eorum uasta-
 tis, C. Licinium Stolonem decem milibus aeris eius lege damnauit. M. Popilius à Nu-
 mantinis, cum quibus pacem factam senatus irritam censuerat, cum exercitu fufus fuga-
 tus est. Liiuus L V. Hic deinde ob rem sua culpa male gestam in exilium actus. Popi-
 lius legatus ad Antiochum, qui Ptolemæum regem amicum populo Romano obsederat,
 missus nunciatum ut à socijs populi Romani abstineret: cunctatè, responsum quod differen-
 tem, uirga circūscripsit, ne ultra spatium illud differendo exiret: ex quo territus Antiochus,
 bellum omisit. Liiuus XLV. & Valerius. Plinius tamen C. Octauium pro Popilio ponit
 manifesto errore. Popilius Lanatus, qui Ciceronem occidit, patronum eius in causa ca-
 pitis. author Valerius. Romæ in uetustissimo marmore sic legitur: M. Popilius, M. F.
 M. N. Lanas. Et alia Tybure inscriptio pro templo sancti Pauli: C. Popilio, C. F. Q. N.
 Carapedoni Cos. VII uiro Epuloni. Sodali Hadriani, legato Imper. Cæsaris Antonini
 Aug. Pij, Propr. Germaniæ, & exercitus nuper in ea tendentis, curator oper. publicor.
 Præf. ærarij Satur. curator Viar. Aureliæ ueteris, & nouæ Corneliæ, & triumphalis, le-
 gato leg. X. Fretensis, à cuius cura se excusauit: prætori, tribuno ple. Q. diui Hadriani Au-
 gu. in omnibus honoribus candidato imperator. trib. Laticlauiali, donato donis militari-
 bus à diuo Hadriano ob Iudaicam expeditionem. XV uiro stlitibus uindicandis, patro-
 no municipi, curator maximi exempli. S. P. Q. Tyburs optime de repub. merito. Pom-
 pilij autem à Numa Pomp. originem habuere, qui in Romulo dicitur. Possidonius Rho-
 dius philosophus Stoicus, docebat Rhodi: discipulus & successor Panetij: uenit etiam Ro-
 mam M. Marcelli tempore: scripsit quæ multa. author Plutarchus. Possidonius Olbiopoli-
 ta historicus, scripsit post Polybium historiam libris LII. usque ad bellum Cyrenaicum, &
 Ptolemæi: præterea declamationes rhetoricas: argumenta in orationes Demosthenis. Sui-
 das. Hunc Strabo testatur suo tempore fuisse. Possidonius Africæ præsul, Augustini con-
 tubernalis, cuius etiam uitam scripsit: præterea homiliarum libros VII. epistolarum toti-
 dem: aliarum quæ rerum complures. author Ptolemæus Lucensis. Posidippus Casandreu-
 comicus, docuit anno III. post mortem Menandri: eius fabulæ usque XXX. Suidas. A.
 Posthumius dictator in bello Latinorum, quod Tarquinijs fuga excitauit, confugientis ad
 generum suum Manlium ducem Tusculanorum. Itaque collatis signis apud lacum Regil-
 lum, quum uictoria utrinque nutaret, magister equitum Romanis equis frenos detrahi ius-
 sit, ut irreuocabili impetu ferrentur in hostes, ubi tandem aciem Latinorum Romani fude-
 re. In eo prælio uisi duo iuuenes acriter pugnare, quos post pugnam ad præmia quæsitos
 dictator reperire non ualuit. Rarus itaque eos Castorem & Pollucem, eis communi titulo tem-
 plum dedicauit. Cæcilius. A. Posthumius Tubero, magister equitum Æmylij Mamerci
 dictatoris in prima dictatura contra Volscos: mox in eodem bello à Q. Cincinnato consu-
 le eius genero, dictator dictus, de eisdem triumphauit: quam uictoriam funestauit mors fi-
 lij, uiri magna uirtute: quem quod iniussu eius occasione rei bene gerundæ pugnam inijs-
 set, securi percussit, ex Liiuo libro IIII. M. Posthumius Regilensis tribunus militum,
 authoritate consulari ad bellum contra Equos missus, prauæ mentis homo, quam uictoria
 magis quam bellum ostendit. Nam exercitu impigre conscripto, ducto quæ ad Volas, cum
 leuibus prælijs Equorum animos fregisset: postremo in oppidum irrupit. Deinde ab hosti-
 bus in ciues certamen uertit. Et quum inter oppugnationem prædam militis fore edixisset,
 capto oppido fidem mutauit. Hac igitur & alijs de causis, quod iniuste se haberet, à suis per
 tumultum lapidibus est obrutus. Liiuus lib. IIII. Sp. Posthumius & T. Veturius coss.
 apud furcas Caudinas deducto in locum iniquum exercitu, quum nulla euadendi spes
 esset, foedere cum Samnitibus facto, & sexcentis equitibus Romanis obsidibus datis, ita
 exercitum abduxerunt, ut omnes sub iugum mitterentur. Idem quæ authore ipso Posthumio,
 qui in senatu suaserat, ut eorum deditio, quorum culpa tam deforme foedus ictum erat,
 publica fides liberaretur, cum duobus tribunis plebis, & omnibus qui per foedus spo-
 ponderant, dediti Samnitibus non sunt recepti: nec etiam multo post fufus à Papyrio curso
 re Samnitibus, & sub iugum missis, receptis quæ sexcentis equitibus Romanis obsidibus, pu-

M. Popilius

Popilius
legatusPopilius
Lanatus
InscriptioPompilij
Numa Pomp.Possidonius
philosophus
Possidonius
historicusPossidonius
præsulPosidippus
comicusA. Posthu-
miusA. Posthum.
TuberoM. Posthu.
RegilensisSp. Posthu.
consul

- L. Posthu. eos.** dor prioris flagitij abolitus est. Liuius I X . L. Posthumius alter post Cannensem pugnam Cos. in Galliam profectus, à Boijs cum exercitu profligatus, ne caperetur, omni ui in prælio occubuit. Cuius inuenti caput præcidentes Barbari ouantes in templo obtulerunt. Idem sacrum uas erat, quo in solennibus libarent. Liuius X X II . Aulus Posthumius Albinus missus ad Iugurtham, ab eoq; corruptus auro, patriam magno damno adfecit. Idem de Posthumia Vacceis & Lusitanis triumphauit. Liuius L X I I I I . Posthumia uirgo Vestalis de incesto causam dixit crimini obnoxia ob suspicionē cultus elegātoris, ingeniumq; liberius quā uirginem deceret: parum abhorrens à fama, ampliata deinde absoluta, sententiā pontificis maximi, qui eā abstinere iocis, coliq; sancte potius q; scite iussit. Porphyrius philosophus Tyrus genere, clara ortus profapia, à puero usus est præceptore Lōgino uiro doctissimo. Prius Malchus uocabatur, deinde ob uestem regiam purpuream, qua ob nobilitatem utebatur, Porphyrius appellari cœptus est. Romam postea profectus, Plotinum audiuit, unā cum Origene & Amelio condiscipulis. Inde in Siciliam nauigans apud Lilybœum morbo correptus, à Plotino magistro, qui consulandi gratia eō se contulerat, & præsentia, & philosophica oratione recreatur, adeo ut statim conualuerit: moxq; Romam simul repetens, ibidem diem obiit, relictis operibus, in quibus pugnantia uidetur sentire. Causa putanda est, quod quæ prius probauerit præcedente tempore, ea retractauerit. Ea siquidem sunt, De diuinis nominib; liber unus. De principijs duo. De materia sex. De anima quinq; De animalium abstinentia quatuor. De cognoscendo seipsum quatuor. Quod una fuerit Platonis Aristotelisq; secta, libri septem. In historiam Iuliani Chaldæi philosophi libri quatuor. Contra Christianos libri X V . In astrologia ac dialectica isagoge, aliaq; cōplura. Floruit Aureliani temporibus, usq; ad Tacitum & Probum principes. Hæc ex Suida & Eunapio Græcis authoribus. Aduersus autē libros quos cōtra nos edidit: Methodius decem milibus uersibus, item Eusebius X X V . Apollinaris X X X . uoluminibus teste Hieronymo Apologiam fecere. C. Pontius Herennius dux Samnitum, qui ad Furcas Caudinas nobilem illam cladem intulit Romanis, ut in Posthumio diximus, Pōtium Pilatum ex historia tantū ecclesiastica nuncupata, inuenio Lugdunensem patria fuisse. Is quum anno X II . imperij Tyberij missus procurator ad regendam Iudæam fuisset: Caligulæ deinde principis iussu, Iudæos statuam imperatoris poni in templo cogere uellet, tantus illius populi tumultus excitatus est, ut res nō procul à defectione fuerit. author Iosephus. Sunt qui scribant eum propterea sibi manus attulisse, meritasq; sceleris pœnas ob latum in conseruatore nostrum iudicium dedisse. De eodem Plin. sic ait. Pontius legatus Cæsaris principis, imagines Atalantæ & Helenæ cominus nudas à Cleophanto Corinthio pictas Lanuuij in templo, earū libidine captus, tollere conatus est, si natura tectorij permisisset. Pontius diaconus, ut est author Hieronymus, missus unā cum Cypriano in exilium, egregium uolumen de uita, deq; martyrio Cypriani edidit. Potamon Mityleneus rhetor præcepit Romæ tempore Tyberij Cæsaris. Redeuntem uero in patriam imperator huiuscemodi syngrapha eius iter profecutus est. Si quis Potamoni Mityleneo iniuriam feceris, cogitato an mihi quoq; indicere bellum possis. Scripsit de Alexandro Macedone, de perfectio oratore. Praxeas Brutii Cæsaris Encomium. Suidas. Praxeas hæresiarcha uir Asiaticus, plures in Trinitate negabat personas, sed eundem patrem & creasse omnia, & passum fuisse, quod communicata pluribus monarchia, imperij uim impediret. Hæc inani adrogantia dicitabat, eoq; incautos decipiebat, quod fidei causa martyr extiterat. Contra hunc Tertullianus elegantissimo libro respondit, ubi dicit: Quam Praxeas monarchiam uocat, Latini & Græci τρινομία appellunt, qui tres non statu sed gradu, non substantia sed forma, non numero sed specie constare, nihil impedire monarchiam, si pater filio eadem penitus uolenti coniungitur.
- Praxiteles** Praxiteles marmore nobilitatus, duplici Venere, Gnidia & Coa: sed Gnidia uesano amore iuuenis insignis, qui noctu delituit in templo simulacroq; cohæsit. Tum Nicomedis æstimatione regis, grandi Gnidiorum ære alieno permutare eam conantis. Natus est in Græcia Italiæ ora, ciuitate Romana donatus. Scripsit teste Varrone, quinq; uolumina nobilium operum in toto orbe. Eius Romæ opera, Triptolemus, Flora, Ceres: Boni euentus, & Bonæ fortunæ simulacra, Manades & Thyades, Silenus, Iuppiter eburneus in æde Metelli, Apollo impubis. author Plinius. Hunc Apollinem putamus, qui nostra ætate in ruinis sancti Laurentij Paniperne effossus, nunc in hortis ædium apud apostolos conspicitur.

citur. Inscriptio uero apud equos qui Tiridatis regis existimantur, una cum Phidia falso
 apposita est, quum diuersis fuerint temporibus. Hic enim ætate Cn. Pompei fuit, Phidias
 autem Olymp. LXXXIII. ut idem author. Praxyla Sicyonia mulier poetria Melica,
 ut ait Polemon. Hæc Adonidem in carminibus inducit, interrogatum ab inferis quid
 optimum relinquens uenerit, qui respondit Solem & Lunam, & ficus, & mala, ex quo in
 prouerbium uenit: ἡλιδιώτερος τῷ πρᾶξυλῆς ἀδωνίδος. Stultior Adonide Praxylæ. Stultum
 enim soli ficus comparare. ex libro Prouerbiorum Græcorum. Priscus Eluidius è muni-
 cipio Terracinae, sub Nerone quaestor Achaïam administrauit. Quaestoriusq; adhuc à
 Pæto Thrasea gener adscitus, è moribus focii nihil æque ac libertatem hausit, opum cõ-
 temptor, recti peruicax, constans aduersus metus. Erant quibus appetentior famæ uideretur.
 Quinetiam sapientibus cupido gloriæ nouissima exuitur. Hæc Tacitus. Probus quo-
 que grammaticus de eodem, sic ait: Priscus post damnationem Thraseæ focii sui, interdi-
 cta sibi Italia, Apolloniam concessit. Sed post interfectum Neronem restitutus à Galba,
 non aliter quàm liberæ ciuitatis statu egit. Idem postea Vespasianum ita studio libertatis
 offendit, ut putaret id optante Clodio pristinum libertatis statum posse reuocare. Quo no-
 mine reus, ac præter spem absolutus est. Priscus alter Panites genere, sophista, Theodosij
 iunioris epistolarum magister fuit. Qui se describit missum fuisse ab eo oratorem in Scy-
 thiam ad Attilam Hunnorum regem, ac eius regiam pulcherrime describit magnifico ope-
 re sumptuosoq; factam. Scripsit historiam Constantinopolitanam & ipsius Attilæ, libris
 VII. Præterea declamationes & epistolas, ut est author Suidas. Hæc hodie historia in bi-
 bliotheca Vaticana continetur. Priscus unâ cum Malcho & Alexandro martyr apud Cæ-
 saream Palæstinæ sub Valeriano. Prisca uirgo Romana & martyr sub Claudio, cuius
 corpus reconditum cum Euticiano pontifice. Priscilla & Aquila eius uir, discipuli Apосто-
 lorum Christi fuere: de quibus scribitur in actibus Apostolorum. Priscianus Cæsariensis
 claruit Athenis, tempore Iustiniani principis, scripsit de arte grammatica ad Iulianum
 consulem. Ad Cosroen uero Persarum regem, librum de naturalibus quaestionibus. Con-
 uertit in Latinum sermonem Dionysij de situ orbis carmina. Habeo authorem qui scribit
 hunc ab initio Christianum, deinde fidei desertorem fuisse. Mar. Valerius Probus Bery-
 tius grammaticus Romæ docuit, non tamen ut magistri personam sustineret, unum & al-
 terum, uel cum plurimos tris aut quatuor post meridianas horas admittere solebat, cur-
 bansq; inter longos & uulgares sermones legere quædam, idq; perraro. Nimis parua &
 exigua de quibusdam minutis quaestiunculis edidit. Reliquit autem non mediocrem syl-
 uam obseruationum sermonis antiqui. Ab initio enim ad studia se contulit, postquam in
 militia diu centuriatum frustra petijset. Ex Tranquillo. Proæresius è Cæsarea Cappa-
 docia, adolescens Antiochiam uenit, permotus fama Vlpiani dicendi magistri, apudq;
 eum primas tulit. Cum quo paruo post tempore Athenas profectus, sub Iuliano sophista
 adeo profecit, ut primus item inter auditores esset. Ephestionem condiscipulum amicum
 perfectum, comitem sibi adiunxit, tanta charitate, ut unanimes perseuerarent, una ueste
 uterque contentus, breuiq; ac paupere supellectile, Adcersitusq; inde in Galliam à Con-
 stantio principe, apud eum fuit in honore. Romam postea petijt expectatus. Vbi aliquot
 annos magna nominis fama moratus, tandem opibus ac honoribus auctus, Athenas redijt,
 ubi magno item exceptus adplausu, in theatro orationem habuit extemporalem. Hæc ex
 Eunapio, qui pluribus eius uitâ persequitur, minimis quidem, ac cognitione nequaquam
 dignis. Proclus Lycius discipulus Syriani, philosophus Platonicus, præfuit scholæ Athe-
 nensi, cuius discipulus & successor Marinus Neapolitanus fuit. Scripsit plura in philoso-
 phia & grammatica. Commentarios in totum Homerum, in Hesiodi Erga & Hemeras, in
 rempublicam Platonis: præterea contra Christianos Epicheremata XCVIII. Hic est Pro-
 clus qui post Porphyrium secundus contra nos latrauit. Aduersus quem Ioannes cogno-
 mento grammaticus scripsit apologiam, dictitans eum quanquam in rebus Græcanicis
 magnum, stultum tamen esse & in hac parte indoctum. author Suidas. Is est cuius hodie
 commentarios in Platonem habemus. Præceptor etiam M. Antonini, quem ad consu-
 latum usque prouexit, ut author Spartianus. Alios item duos Suidas ponit. Vnum è Si-
 cilia Malleotem patria, qui scripsit in sophismata Diogenis, & contra Epicurum. Alterum

Praxyla

Priscus
EluidiusPriscus
sophistaPriscus
martyr

Prisca uirgo

Priscilla

Priscianus

Probus

Proæresius

Proclus phi-
losophusProclus Mal-
leotes

- Proclus Proculcius** cognominatum Proculcium è Laodicea Syriae. Qui scripsit theologicum in Pandoræ fabulam Hesiodi, in aurea carmina, Isagogen in arithmeticam Nicomachi, & alia quaedam geometrica. Quartum his addit Philostratus Proclum Naucraticum, qui dicit unum fuisse ex suis præceptoribus, ac docuisse Athenis, filiumque habuisse luxui deditum, in quem non modo non seuerus fuit, sed usqueadeo indulgens, ut in alendis canibus auibusque adesset, dicitans has nugas cum citius cum senibus dimissurum, quam cum æqualibus. In docendo hunc omnino seruasse morem, ut ab initio à discipulis cētum dragmas pro totius mercede temporis acciperet, bibliotheca domi publicata: ut illi solum lectioni intenti, dum congerentur, minime per ocium, uti moris est in ludo, inter se sibilent aut iurgentur, pueris cum pædagogis ac adolescentibus in medio constitutis.
- Proclus Præsul Prodicus** Maximiano comprehensus, deinde quasi senex delirus dimissus, usque ad extremum per sancte uixit. Prodicus Cous, cuius quanta fuerit autoritas, ex Xenophonte Grylli filio deprehendere licet, qui in Bœotia captus, uadem pro reditu dedit, ut ad eum legentem accederet. In concilio Atheniensium magnam est laudem adeptus, quanquam uoce grauiore atque absona. Conatusque est in ea ciuitate primarios ex quaque nobili familia adolescentibus sibi deuincire: quorum hospitium usui sibi & uoluptati foret. Hæc è Philostrato. Suidas autem dicit eum Chium patria fuisse, & Democriti ac Gorgiæ temporibus fuisse, librumque edidisse, qui inscribitur *ὄρα*. In quo finxit Herculem uirtuti pariter ac uoluptati congressum, & utraque adhortante tandem à uirtute persuasum, alteram spreuisse. Cicero quoque in officijs, Herculis Prodicij mentionem facit, ubi à quibusdam male legitur Prodigij. Procopius è Cæsarea Palæstinæ, orator & sophista, scripsit res Iustiniani, quæ in Oriente, aut Occidente, aut Africa per Belisarium patricium gesserat. Cuius subscriba & comes in cunctis expeditionibus fuit. Composuit item alterum librum, quem inscripsit *ἀνεύδοτα*, id est, non edenda, siue non edita: ubi comœdia quadam Iustiniani & eius uxoris Theodoræ uituperationem describit, ex Suida. Hunc hodie authorem non adhuc reditum Latinis cernimus in bibliotheca Vaticana. Procopius tyrannus Constantinopoli insurgens contra Valentem principem apud Natoliam Phrygiæ ciuitatem, in eius potestatem cum exercitu uenit, proditus à duobus militibus: alligatusque, deinde duabus per uim reflexis arboribus, discerptus est. De proditoribus etiam sumptum supplicium. Ex historia tripartita.
- Procilius** grammaticus, cuius meminit Seneca, uir suis temporibus doctissimus. Quum de peregrinis regionibus loquitur, commemorat apud Memphim in aurea columna Aegyptijs literis scriptum, tunc demum Aegyptum liberam fore, cum in eam uenissent Romani fasces. Lampridius. Protogenes pictor patria Caunius, quæ gens Rhodijs subiecta est. Olympiad. c x x i i. æqualis Apellis fuit. Eius operum palam Ialysus tenet, dicatus postea in templo pacis, quem quum pingeret, traditur madidis lupinis uixisse, ut mente ob abstinentiam acutiore esset. Cui tabulæ quater colorem induxit contra uetustatem. Est in ea canis mire factus, ut quem pariter casus & ars pinxit: iratus operi, quod penicillo sapius mutato spuma pingi non nasci uideretur: spongiam impexit inuiso loco tabulæ, ex illoque adposuit ablatos colores qualiter cura optauerat. Hanc tabulam quum Rhodum obsideret Demetrius Poliorcetes, ex ea parte capere quum posset noluit: ex quo occasionem amisit. Sed in suburbano ipso Protogene agente prope Demetrii castra, meruit & inimici indulgentiam, & ab eo sapius in belli occupationibus adiri. Pinxit & Satyrum tibias tenentem, quem *ἀναπαυόμενον* uocant, id est, recubentem, siue quiescentem. Fecit & Ciliscum tragicædiarum scriptorem meditantem. Ex Plinio. Aelianus quoque de uaria historia dicit, Protogenem Ialysum hunc septem annis absoluisse. Quem quum Apelles intueretur, ingentem quidem in eo laborem, magnamque artem inesse, uerum deesse gratiam, quam si adsecutus fuisset, labor immortalis esset. Prosper Aquitanus, anno Salutis c c c c l i i i i. magna ob doctrinam, moresque sanctos apud Leonem primum autoritate fuit, à quo præsul Reginus factus, per sancte uixit, interque beatos refertur. Scripsit de uita solitaria, De temporibus ab Adamo usque ad seculum suum. Quæ adhuc opera extant. Eius meminit Ptolemæus Lucensis. Protagoras Abderites domi Democriti auditor fuit, natus Menandro patre Thracum locupletissimo, qui & Xerxem aduersus Græcos proficiscentem, domo, muneribusque excepit: ob quam liberalitatem, magi quicquam

cum eo erant, facta à rege potestate, eius filium Protagoram, tunc adolescentem sua disciplina erudierunt. Nam iniussu regis eam communicare non licet, quod de dijs haud bene sentiant, dubitareque se dicant, eos esse. Illis quoque clam sacrificant, ne clara religionis professione illis seruire, aut per illos aliquid posse uideantur. Ex hac igitur consuetudine & ritu Protagoras ab Atheniensibus condemnatus, ut autem placet nonnullis, tantum accusatus, sponte exulauit. Quumque sparsas toto orbe triremes Atheniensium uideret, paruo se acacio credens, insulas continente permutauit: ubi tunc mercede dicitur primus omnium profiteri coepisse. Igitur Plato quum uideret eum arte rhetorica intumescens, uerbaque ex poetica plus iusto ostentantem, eius Ideam longo sermone expressit. Hæc ex sophistis Philostrati. De eodem Gellius ait: Cum domi pauper admodum esset, ac puer quaestus gratia ligna uenditaret, uisus forte à Democrito eius ciue, quam pulchre fascem unum composuisset, iussus ab eo soluere, in pristinum modum rursus fascem restituit. Signum id Democritus optimæ indolis ratus, eum doctrinæ adhibuit, ex quo philosophus euasit nobilissimus. Suidas quoque non minus oratorem dicit fuisse, ac Isocratis præceptorem, Olymp. LXXXIIII. primumque omnium orationem in quatuor diuisisse: ἐκβολὴν, ἐρώτημα, ἀπάντησιν, ἐμπόλιν: hoc est, eiectionem, interrogationem, responsum, mandatum. Eiusque præterea libros ab Atheniensibus crematos. Quoniam sic exorsus fuisset, De dijs non habeo quid dicam, si sint an non sint. Fuit & alius Protagoras astrologus, teste Diogene, in quem Euphorion epicedium scripsit. Alius item Stoicus, Sex. Aur. Propertius poeta elegiarum è Meuania Umbriæ ciuitate, ut eius indicat carmen, patrem cum patrimonio in bello ciuili amisit. Vnus fuit è ccc. dedititijs qui L. Antonium secuti apud Perusiam sunt. Quare urbem Romam petens, in amicitiam Meccenatis & Cornelij uenit, quorum opibus sustentatus, literis uacauit. Scripsit tantum elegiarum librum, in quibus imitatur Callimachum Philetam, & Mymnerum Græcos autores, in quo genere iudice Quintiliano, secundam inter Latinos obtinet palmam, durior sanè Tibullo, & ex Græcanicis nimis multa mutuatus. Proteum deum Aegyptium Homerus in Ody. ponit: futura prædicentem, ac in uarias sese mutantem formas, per quod illius sapientiam interpretari uoluit, ut author Philostratus in uita Apollonij. Prætes inter reges Argiuos in geographia dicitur. Cuius filia Prætesides appellata, ab infania à Melampo curata sunt. Prudentius poeta Christianus, genere Hispanus sub Theodosio principe. Scripsit hexametris pugna uirtutum & uirtutum: quod ψυχομαχίαν appellauit, quasi animæ pugnam. Eodem quoque carmine historiam ab Adamo persequitur, ubi exordium columba. Author Gennadius. Ptolemæos reges in geographia in Aegypto narraui. Ptolemæus astrologus, natione Aegyptius, patriam non satis accepimus, nisi ex Haly eius commentatore in parte secunda de iudicijs, qui eum Pheleudentem facit. Alexandria profecit, liberalium artium ac Græcarum literarum studijs clarus, temporibus Antonini, ut ipsemet in magno opere demonstrat. In Astrologiæ scientia priorum nulli cessit. Primus enim apud Græcos cœli rationem omnem diligentius explicuit: inuentaque ab Hipparcho instrumenta clarius monstrauit. Edidit magnam illam compositionem quam Almagestum uocant. Opus item quatuor tractatum. Scripsit & centiloquium super his quæ ad practicam pertinent astrorum prognosticam. centum uidelicet canones, quos Græci κατὰ τοὺς uocant, quod fructum & experimentum prognosticorum esse dicant, à Trapezuntio similiter conuersum. Sed & de musica tris composuit libros, deque geographia, quos astrologi more conscripsit. Enarratores habet præcipuos ex Barbaris, Haly & Albumazar. Ex Græcis Pappum & Theonem, ad nostram usque durantes ætatem. Sepulcri elogium, tractatum ipse posuit huiuscemodi. οἶδ' ὅτι δνητὸς ἐγὼ καὶ ἐφ' ἀμάρτου, ἀλλ' ὅταν ἄστρων μακρῶν πικρὰς ἀμυδρόμας ἐλίνας, οὐκ ἐπιφανῶ πρὸς γαίης, ἀλλὰ πρὸς τῆς ζῆνι διοτρεφῆς πῖμωλαμαι ἀμυδρόμας. Quod sic conuerti potest. Mortalem quamuis me norim forte creatum: Dum tamen astrorum scrutor in orbe uias: Sum pedibus tellure procul iuxtaque tonantem Adsideo diuus, pascor & ambrosia. Ptolemæos quoque sex alios commemorat Suidas, quinque grammaticos, & unum uersificatorem: quorum opera quoniam ad nos minime peruenerunt, cognoscere cupientes ad authorem relego. Iosephus item alium ponit Abobi filium, Simonis ducis Iudæorum generum, quem socer Hierico tēpore belli Machabæorum præfecerat. At ille incensus regnandi cupiditate, Simonem cum duobus filijs

Protagore
alij
Propertius

Proteus

Prætes
Prudentius

Ptolemæi
reges

Ptolemæus
Astrologus

Ptolemæi sex

- Ptole. Iudæus** inuitatum ad cœnam incautum interfecit. De quo satis in Hierosolymitana historia narra-
Ptol. Lucensis ui, Ptolemæus etiam Lucensis non prætereundus, qui scripsit historiam pontificum, uiros
breuiter adnotando, qui temporibus eorum claruerunt, usq; ad Cælestinum v. Cuius tem-
Phædrus pore se dicit fuisse, anno M C C L X X I I I. Phædrus Eliensis, Socrati Platoniq; familiaris,
ac dilectus: cuius nomini liber inscribitur, *πρὸ τοῦ καλῆς*. Seruus fuit, à lenone dominus puer
forma præstanti ad merendum coactus. Ab Alcibiade redemptus, philosophiæ se tradidit.
Phædimus Sed & Epicurus seruus fuit & Epictetus philosophus: ut author Gellius. Phædimus Byzan-
theus (est enim Byzanthe Thraciæ ciuitas) poeta fuit elegiarum, author Stephanus. Phao-
Phaon nis historiam refert Ælianus de uaria historia, eum fuisse porthmea, Venerem quò uellet
uexisse. Cuius rei gratia, ab ea unguentum accepisse, quo delibutus pulcher & gratus præ-
fertim omnibus Mitylenæis appareret. Tandem mœchum cum Sappho deprehensum ac
Phalaris interfectum fuisse. Phalaris tyrannus Siciliæ Olymp. L I I. qui æneo tauro Perilli inuento
miseros cruciabat. Huius epistolæ tenues admodum diu sibi autoritatem uendicauerunt:
Phemonoe uerum nunc passim legi desierunt. Phemonoe uirgo, prima Apollinis Delphici uates dici-
Pherecydes tur fuisse, carmenq; heroicum inuenisse, author Pausanias. Pherecydes Syrius, est enim
Syrius Syrus una ex Cycladibus insulis, tempore Halyattis Lydorum regis fuit: magister Pytha-
goræ. Ipse uero magistrum nullum habuit, sed per se omnem doctrinam est adsequutus: ut
ait Suidas. Diogenes autem Pyttaci dicit auditorem fuisse. Primus dicitur scripsisse soluta
Pherecydes oratione. Quidam hoc Cadmo Milesio referunt. Alter Pherecydes à Diogene ponitur, an-
Atheniēsis tiquior etiã superiore, Atheniensis & philosophus: qui ab Orpheo multa didicit: scripsitq;
Theogoniam libris decem, habentem genesim deorum. Item libellum de rerum principio:
cuius initium hoc erat: Iuppiter quidem atq; tempus & tellus semper erant. Theopompus
uero & Porphyrius eūdem esse dicunt. De Pherecyde Syrio, quem supra nominauī, Ælia-
nus ait absumptum eum morbo pediculari: cuius gratia quum se ob foetorem ab omnibus
relictum amicis uideret, dixisse se id iure pati, quod deos minime coluerit, minimeq; cui-
quam sacrificauerit. Pherecydē item alium Suidas scribit Leriū genere atq; historicum,
Pherecydes qui floruit Olymp. L X X X V. scripsitq; complura, de Lero, de Iphigenia, de festis Bac-
Lerius chi. Pherecrates Atheniensis poeta comicus, militauit sub Alexandro Magno, docuitq;
Pherecrates fabulas X V I I. Suidas. Philo Iudæus Alexandriae natus, disciplinisq; omnibus eruditus,
Philo Iudæus in nostra & Græcorum philosophia facile cæteros antecellit. Eloquentiæ Platonis adeo
æmulator: ut prouerbiū fuerit, ἢ πλάτῳμι φιλωνίζῳ, ἢ φιλῳμι πλατωνίζῳ, id est, aut Plato philo-
nizat, aut Philo platonizat. In diuinis autem legibus & patrijs institutis quantus fuerit, ex
his quæ nobis librorum suorum tradidit monumentis, palam est. Igitur temporibus Caij
principis quanta acciderint Iudæis mala, uoluminibus absoluit, in quibus & suam legatio-
nem pro Iudæis apud ipsum imperatorē refert: unde suggillatus nec sine periculo domum
rediit. Sed & Iosephus huius legationis meminit libro X X V I I I. his uerbis. Et quidem
quum seditio apud Alexandriam fuisset exorta inter Iudæos & Græcos, terni ab utrisque
legati partibus mittuntur ad Caium: in quibus pro parte Græcorum erat quidam Appion
grammaticus: qui quum in cæteris insimularet, tum quod honores diuinos (ut mos est a-
pud alios) Cæsari non deferrent: quapropter iratum reddidit Caium. Philo qui legationi
præerat Iudæorum, uir in omnibus magnificus, philosophiæ non ignarus, uehementissi-
me omnia confutauit. Tandem absterritus ac repulsus, bono nos, inquit, animo esse oportet,
quibus est Caius infestus. Necesse namq; diuinum adesse, ubi humanum cessat auxili-
um. Hæc quidem ille. Sed Philo in ipso libro quem de sua legatione scripsit, omnia exequi-
tur. Iterum ergo reuertēs legatus ad Claudium in urbe, cum apostolo Petro tunc primum
congressus est: uenitq; in eius & Marci discipuli amicitiam, ob quam causam postea Ale-
xandrinam ecclesiam, cui Marcus præfuit, & Christianos ea tempestate laudibus prole-
quitur: ut Hieronymus testatur. Volumen eius ingens plures continens libros ad nos per-
uenit. Conuersum Sixti I I I I. pontificis tempore à Lilio Tiphernate meo præceptore, bi-
bliothecæq; Vaticanæ dicatum. Philo Academicus discipulus Clitarchi, præceptor Cice-
Philo Aca- ronis, Romæ profitebatur, quò profugerat cum optimatibus ex Athenis bello Mithridati-
demicus co. Cice. in Bruto. Philo architectus nobilis Athenis, cuius Plin. & Valer. meminere. Cic.
autem de orat. eum eloquentissimum architectorū uocat, qui armamentario mille nauium
Athenis

Athenis fabricato, rationem operis sui perdiderit populo reddiderit. Philo Herentius Byblius genere, grammaticus tempore Hadriani, de cuius imperio scripsit: præterea de ciuitatibus & uiris claris libros xxx. Suidas. P. Philo Palæpolim subiugauit. Idem cum Papyrio Curfore Cos. receptam apud Furcas Caudinas ignominiam, uictis Samnitibus aboleuit. Inde discedens plures Apuliæ populos subegit. Liuius v 111. Philolaus Corinthius, qui leges Thebanis dedit, ex familia Bacchiadum fuit: amicus Dioclis, qui Olympiæ uicit, sed ubi ille ciuitatem deseruit, commotus ob amorem matris Alcionæ Thebas migravit, atque ibi ambo defuncti sunt, monstranturq; adhuc illorum sepulcra, spectantia quidem inter se: uerum ita constituta, ut ex Dioclis quidem sepulcro non sit prospectus in Corinthium agrum ob animi infectionem, Philolai autem sit prospectus. Habitauit igitur ob huiusmodi causam apud Thebas, legesq; illis descripsit, & de sobole procreanda, quos ille proletarios appellauit, quod hoc est ab illo præcipuo prouisum, ut numerus habitantium conseruetur. Aristoteles in politicis. Philostratos tris Lemnios scribit Suidas, uiros eruditos, patrem & filium & fratris filium, scripsisseq; omnis. Præstantissimum ex his qui tempore Seueri principis fuit, eiusq; uxoris Iuliæ epistolarum magister, ut ipse plane monstrat in uita Apollonij Tyanei. Scripsit uitas sophistarum ad Seuerum, de uita Apollonij v 111. libros: præterea heroica: in quo libro holitorem apud hortum à mercatore Ionio conuentum fingit profitentem loqui cum Protefilao ab inferis ei apparente. Atq; hic mercatori roganti narrat ab eo accepta, de bello Troiano uero explicat, deq; effigie, formaq; heroum: multa q; Homeri emendat fabulose loquentis. Scripsit item imagines siue iconas, quarum materia, quum Neapoli in quadam porticu pictas cerneret imagines diuersorum argumentorum hospiti roganti describit tantum quoniam pacto erant: ubi magis rhetoricam exercitationem in descriptione, quam *ἐκφρασίην* uocant, quam phisiologia inspicere licet. Philostratus huius pater Athenis docuit Neronis tempore, scripsit panegyricos plures, & orationes eleusiacas tris. Declamationes item ualde oratoribus probatas: compluraq; alia quæ à Suida commemorantur. Philostratus tertius fratris filius superioris, item gener & auditor, docuit Athenis, scripsit Panathenaicum, Troiam, paraphrasim Homerici clypei. Iconasq; huic multi referunt. Philochorus Atheniensis uir doctissimus & uates, tempore Eratothenis extinctus est insidijs Antigoni Macedoniae regis ob amicitiae suspicionem cum Ptolemæo rege. Scripsit Atthidis libros xv 11. qui continent res gestas Atheniensium, & reges, & magistratus usq; ad Antiochum cognominatū deum, ad Dæmonem de uaticinio 1111. aliaq; complura. Suidas. Phidamus Epicureus poeta lasciuus, qui apud Pisonem uiuebat, illum in quem oratio Ciceronis. author Pedianus. Phileterus Atheniensis comicus, filius Aristophanis poetæ comici: scripsit fabulas xxxi. quæ à Suida commemorantur. Philemon Syracusanus poeta nouæ comœdiæ tēpore Alexandri magni: scripsit fabulas vi uixit annos xc. periit nimio risu. Philemon iunior eius filius, & ipse comicus, docuit fabulas l 1111. author Suidas. De primo Apuleius libro quarto flor. sic ait. Philemon poeta dum forte recitaret partem fabulæ quam recenter fecerat, ei iam actu tertio iucundos mouenti adfectus, coortus imber interrupit. Quumq; postera die populus ad reliqua audienda conueniret, diutius expectantibus nuncius aduenit mortuum eum esse, calereq; adhuc in cubiculo. De eodem quoque Valer. de morte non uulga ait quod risu periit, uidens asinum ficus edentem mensæ paratas, seroq; reuertenti puero dixerit, Da nunc ei bibere, quod nomen corrupte apud eum scribitur. Quintilianus item, Philemon quauis prauis sui temporis iudicijs, Menandro sæpe prælatus est, consensu tamen omnium meruit secundus credi. Philetas Cous temporibus Philippi & Alexandri Macedonū, grāmaticus criticus, & poeta: præceptor Ptolemæi Philadelphii. Scripsit elegias, epigrammata, & alia. author Suidas. Ælianus autem de uaria hist. tam tenui eum corpore dicit fuisse, ut necesse fuerit plantis plumbū adhibere, ne à uento raperetur. Philocles Atheniēsis poeta tragicus, filius sororis Aeschylī, suscepit filiū Morsimū poetam & ipsum Tragicū. Et hic itē Aristadāmantem. Aristadamas alterū Philoclem. Tragicos omnis. Erat igitur Philocles ore improbo, acuto capite, ut upupa. Quapropter uocitatus est *ἀλμυρώδης χολή*. Tragœdiæ ipsius plures commemorantur à Suida. Philoxenus Citherius, poeta Lyricus, scripsit Dithyrambos xxx 1111. obiit Ephesi. Hic expugnatis Citheris à Lacedæmonijs emptus est à quodam Agelila, à quo educat⁹ Myrmex uocitatus est. Post Agelilæ uero mortē emptus à Menalippide

Philo Consul

Philolaus

Philostrati
tresPhilostratus
pater
Philostr. III

Philochorus

Phidamus
Phileterus
Philemon
poeta

Philetas

Philocles &
Morsimus F.
Philoxenus
Lyricus

- lippide poeta lyrico atq; eruditus est. Callistratus autem eum ex Heraclea Ponti dicit esse. Scripsit lyrico carmine Æacidarum genealogiam. Hic etiam cum quandoque apud Dionysium Syracusanū ageret, Tragœdiasq; eius in quibus ille ambitiosissimus erat, minime laudaret, coniectus est in latomias. Indeq; Tarētum aufugit. Dionysio uero eum per literas reuocare conāti respondit hoc tantū monosyllabum, Non, sapius iteratū. Ex quo prouerbium Græcum emanauit: φιλοξένου γραμματίου. Philoxenus grāmaticus Alexandrinus Romæ scripsit de monosyllabis uerbis, de græcismo, de genere linguarum & alia. author utriusque Suidas. Philoxenus Eretrius pictor Nicomachi discipulus. Cuius tabula nullis postferēda Casandro regi picta, continuit Alexandri præliū cum Dareo. Idem pinxit & lasciuiam in qua tres Sileni comessantur. Hic præceptoris celeritatē secutus breuiores etiā quasdam picturæ uias & compendiarias inuenit. Plinius. Phidias ab initio pictor dein statuarius Olymp. LXXXIII. Cuius artis inlytæ Iuppiter Olympius quotidie testimoniū perhibet. Est & Romæ in Octauia porticibus eius Venus, author Plinius. Hic etiam statuam Nemesis deæ, denum cubitorum apud Rhamnuntē Atticę oppidum fecit, quæ in manu mali ramum tenebat, ex qua parua surgebat complicatio. ubi teste Antigono Carystio inscriptum erat: Agoracritus Parius fecit. Hunc enim discipulum suum Phidias adeo dilexit, ut nomen eius suo inscripserit operi, ex quo prouerbium: Rhamnusia Nemesis. Ex libro prouerbiorū Græcorum. Philopœmenes Megapolitanus defuncto patre Crauside, puer admodum educatus est à Cleandro Mantinaeo hospite paterno. Vir factus in magnā nominis famam peruenit: multaq; pro Achæis gessit post Aratum, ducem, qui paucis ante annis eos extulerat. Primo pro eis contra Lacedæmonios pugnauit, eorumq; duces uarijs adflixit cladibus. Cleomenem, deinde Machanidam. Messenios quoq; Nabī tyrannos superato imperio Achæorū subiecit: postremo contra Dinocratem Messenium, cuius opera Messenij rebellauerant, cum exercitu Achæorum missus, cum strenue se gessisset equo in prælio lapsō corruēs, ab inimicis captus, & ad Dinocratem perductus est, ac ab eodem ueneno in custodia sublatus. Hunc postea sunt ultri Achæi, urbe per uim potita. Dinocrates metu inimicorum sibi manus attulit. Hæc ex Plutarchi epitome. Meminit Philopœmenis etiam Liuius in bello Macedo. lib. v. Qui eum floruisse dicit cum Q. Flaminius res in Græcia contra Philippum gerebat, uirtutesq; eius multas cōmemorat, ut ibidem uidere licet. Philiscus uel Philistus dicitur authore Suida, Syracusanus historicus propinquus Dionysij tyranni. Discipulus Eueni elegiarum poetæ. scripsit res siculas libris XII. & alia, ut author Suidas. Plutarchus uero in Dione de eodem sic scribit. Philistus à seniore Dionysio in exilium actus Adriam apud hospitem suum se recepit, ubi nactus ocium, maiorem historię suæ partem creditur absoluisse. Redijt sub iuniore Dionysio, à quo acceptus etiā in regni administrationem fuit. Aduersabatur maxime Platoni, tunc Syraculis agenti, quod ille tyrannidi infensus esset, hic faueret. Postremo cum obfesso Dionysio à Dione Syracusano, subsidium ex Iapygia allaturus properaret, cum classe interceptus ab inimicis crudelissime necatus est. Fuit maxime tyrannorum amator. Eum magnopere laudibus extollit Ephorus. Quintilianus quoque sic ait. Philistus in historia ut Thucydide multo est inferior, ita aliquantulum iucundior. Philistus Aegineta discipulus Diogenis, ut uero Hermippus Stilponis, docuit literas Alexandrum magnum: scripsit dialogos quorum est Codrus. Suidas. Philistus Milesius orator Isocratis discipulus. erat enim prius tibicen optimus. Quapropter eum ἀλοτρήμικη Isocrates uocitabat. Scripsit de arte Rhetorica & orationes nonnullas, ut author idem. Philistus Cercyreus poeta tragicus unus est septem qui Pleiades uocantur apud Philadelphum, unde carmen Philisteum ab eo frequentatum emanauit. Idem. Philistion Nicæus, poeta Comicus Socratis tempore, mortuus præ nimio risu: nam fabulam φιλόγελωμ edidit. ut ex eo epigrammate perspicipotesse. ὁ τὸν πολλὸν ἐνακτὸν ἀνθρώπων βίον γέλωτα κερᾶσεν Νικαεὺς Φιλισίων. Suidas. Phryne meretrix adamata à Græca iuuetute, adeo ut aurea ei statua Delphis dedicaretur, author Ælianus de uariâ historia. Philippos nunc dicā. Nam hoc solum nomen omnibus nationibus cōmune est. Græci enim & Latini & Hebræi & Barbari Philippum sibi usurpāt. Igitur apud Græcos claritas eius nominis à Macedone Philippo exorsa est. Hic Amyntæ filius, puer quondam bis obses datus ab Alexandro fratre, primū Illyrijs, deinde Thebanis conciliandæ pacis gratia. Quo tēpore per trienniū in domo Epaminondæ summi & philosophi & ducis pueritiae

ritia rudimenta exercuit. Inito imperio ante omnia cum Atheniensibus bellum sumpsit. Quibus per insidias uictis, metu belli grauioris cū omnis necare posset, sine precio dimisit. Post hos in Illyricum penetrans, multa hostium milia cæcidit. urbem nobilem Larissam cepit. Inde Thessaliam nil tale metuentem improuisus expugnauit. His rebus feliciter gestis Olympiadam Neoptolemi Molossorum regis filiam in matrimonium duxit: Methonem Magnesiæ urbem expugnauit, ubi dextrum oculum sagitta ab Astere milite missa amisit. Lectus præterea dux à Thebanis contra Phocenses eos abiectis armis fugam capeffentes cepit ac diripuit: sed & ciuitatibus Phocensium quæ sub auspicijs eius militauerunt, non percit, eorum bonis ac hominibus sub corona uenditis. Post hæc Olynthios aggreditur, urbemq; antiquam ac nobilem deleuit, Auri in Thessalia, argenti in Thracia metalla occupauit. Duobus fratribus Thraciæ regibus Philippum disceptationum suarum iudicem deligentibus, ille more suo præter spem cum exercitu superuenit, regnoq; utruq; per fraudem ac scelus spoliauit: Arisbam uxoris suæ propinquum Epiri regem regno deiecit: Alexandro adolescente Olympiadis uxoris fratre, quem stupri consuetudine apud se habuerat, ad id adscito. Byzantium deinde obsedit, ubi longa mora consumptus ad piraticam se cõuertit. Itaq; c. l. è captis nauigijs mercium, inopiam leuauit: Atq; relicto ad obsidionem Alexandro filio tunc x. l. annum agente, in Scythiam ueluti prædo ingreditur, dicitans se statuatam Herculi uotam in Istri ostio dedicare uelle. Cui Matteas Scytharum rex ad eum madata dedit: Statuam mittat licebit, eum cum exercitu fines transire non passurum. Philippus igitur soluta Byzantij obsidione, Scythas aggressus est ac stratagemate superauit, puerorum ac foeminarum x. x. milibus captis, pecorisq; magna copia, auri uero argentiq; nihil, quod sanè argumentum est inopiæ Scythicæ. Reuertenti autem Triballi occurrerunt, prædæ partem dicentes se uelle: negantibus prælium cõmittitur. In quo Philippus forte uulneratus grauius penè mortuus iacuit. Vbi autem conualuit, diu dissimulatum bellum Atheniensibus infert: Thebanis minime auxiliantibus, metu Philippi. Victi tandem succubere, uerem libertatis gloriam amittentes. Philippus uero lætitiã dissimulans, solito luxu iocisq; abstiniuit: captiuos reddidit, corpora ad sepeliendum tradidit. Alexandrum deniq; filium unã cum Antipatro familiari Athenas ineundi fœderis & amicitia gratia misit, cõtra Thebanos uero insolenter ac crudeliter uictoria est usus. Compositis in Græcia rebus, ad firmandum rerum statum omnium ciuitatum legatos euocat Corinthum, ubi conuenientibus omnibus, Lacedæmonij tantum dissenserunt. Deinde repudiata ob stupri consuetudinem Olympiade: Cleopatram Attali sorore in matrimonium duxit, filiamq; nomine item Cleopatram Alexandro eius filio quem regem Epiri fecerat, locat, proficiscentemq; ad ludos die nuptiarum, medium inter duos Alexandros generum & filium, Pausanias incautum in transitu obruncat. Erat hic inter Macedonas nobilis adolescens forma conspicuus, uim ab Attalo passus, minime curante imò ridente Philippo, quem sceleris uindictam sæpe frustra implorauerat. Vixit annos x. l. vii. regnauit x. xv. post urbem conditam c. c. c. c. Fuit Philippus natura blandus pariter & insidiosus, & qui plura promitteret quàm præstaret. Amicitiam non fide sed humanitate colebat. Nulla apud eum turpis uincendi ratio. Alexandrum successorem habuit, uirtute pariter ac uitijs tum etiam fortuna superiorem. Itaque uincendi ratio utrique diuersa. Hic arte, ille aperte bella tractabat. prudentior hic consilio, ille animo præsentior ac magnificentior. Iram pater dissimulare ac uincere, illi ut exarsisset, nec dilatio ultionis, nec modus erat. Vini uterque auidus, sed ebrietatis diuersa uita: Patri mos erat de conuiuio in hostes procurrere, periculis se temere offerre: Alexandro non in hostes, sed in suos sæuire. Regnare hic cum amicis uolebat, ille in amicos regna exercebat. Amari pater malle, ille metui. Frugalitati pater, luxuriæ filius magis deditus erat. Quibus artibus orbis terræ fundamenta pater iecit, operis totius gloriam filius confirmauit. Hæc ex libris Trogi vii. viii. & ix. quoniam nullus hæc diligentius persequitur, nostro modo collegimus. Philippus Demetrii filius rex Macedoniae à

philippus
 Demetrii

ne

ne hostis potiretur, nauibus. Leuinus adita Græcia ciuitates præsertim Aetolos in amicitiam adsciscere conatur. Igitur post aliquot conflictus deditionesq; urbiū, aduentate Sempronio Cos. pax cum Philippo firmata: quam non diu seruauit. Nam postquam Annibal (ut Liuius in primo de bello Macedonico scribit) in Africam redijt: Socij apud Romanos questi sunt, Philippum rupto fœdere fines eorum populari, pecuniamq; Carthaginē cōtra Romanos misisse. Romani igitur rem usq; in belli finem dissimulauere. Quo peractō Macedonicum sumpserunt. anno ab urbe D. XL I. ac Sulpitiū Gallum Cos. ad id pop. misit, mādans ei de exercitu quem Scipio in Africam deportasset uoluntarios tantum adsumeret. Sulpitius in Græciam trañciens, obuiā Philippum apud Pyreū habuit, ubi ancipiti pugna certatū utrinq; ac discessum. Breui post tēpore iterum cōmisso prælio Philippus superatus magna clade, clam ad angustias Ardumæ, ubi è Græcia in Macedoniam arctæ rupiū fauces breuiorem transitum reddunt, celeri equitatu contendit, itaq; sese muniit. Post hæc Valerius Cos. successit in bello, a quo nil memorabile, ut ait Liuius gestū. Successorem & ipse T. Qu. Flaminiū habuit, qui Philippum in prælio penitus profligatum, ad pacis fœdera coegit, unde amicus postea Romanorum, contra Antiochum auxiliū eis tulit. Quare Romani Demetriū filiū obsidem ei remisere. Cuius uirtute & gratia Philippum regnare permiserunt. Moti inuidia pater filiusq; alter Perseus, eum de mediō tollere quæritabant. Quare Perseus Demetriū apud patrem insimulans insidiarum contra se, patrem cōpulsit iudicem inter utrinq; filium uices suas queri, ut est pulchra eius oratio disceptatioq; apud Liuium. Interfecto tādē Demetrio Perseus succedens regno, cōtra Romanos q; Eumeni regi in eorū controuersijs faueret, bellum mouens, à Paulo Æmylio uictus & in triumphū ductus est. Post quem Macedones Pseudophilippum Andrisum antea uocatum, conditione seruum, quod ora similitudinēq; Philippi referret regno præferūt, ne successor deesset qui eos contra Romanos tueretur. Is à Demetrio Syriæ rege ad quem auxiliij gratia cōtra Romanos uenerat, captus ac Romā missus, custodiaq; traditus est. Vnde clam postea aufugiēs à Q. Cæcilio Metello prætore teste Plinio perdomitus est. Philippus medicus Alexātri, teste Curtio libro 11. Comes in eius expeditionibus, & eum olim ob Cydni fluminis frigiditatē graui morbo adfectum liberauerat, antequā pharmaci poculū præberet literæ castris à Parmenione uenerunt, quæ Alexandrum ut à Philippo caueret admonebāt tanquam à Dareo corrupto. Alexāder amici fidem probatā habens hausto poculo, literas Philippo legendas tradidit, cuius rei meminit etiā Plutarchus. Philippos item tres memorat Suidas. Amphipolitam unum & historicum. Alterum grāmaticum. Tertium uero Comicum poetam cuius fabula κωμωμιασαί, addit Athenæus. Et hos quidem externos. Philippus Romanos nōnullos claros fuisse legimus. C. Martius Philippus Cos. per saltus penetrauit in Macedoniam. Complures urbes occupauit. Deinde aduersus Dalmatas mouens, primo infeliciter, deinde prospere pugnauit. Cum quibus belli causa fuit, quod Illyricos populi Rom. socios uastauerāt. Liuius. L. Philippus orator, Crasso & Antonio proximus, sed longo interuallo proximus habebatur. erantq; ea in eo, quæ si quis sine comparatione illorum spectaret, satis magna diceret: summa libertas in oratione, multæ facetiæ: satis creber in reperiendis, solutus in explicandis sententijs. Erat etiam in primis ut tēporibus illis, Græcis doctrinis institutus, in altercādo cum aliquo aculeo & maledictō facetus: Hæc Cicero in oratore. Idem quoq; in libro de oratore 111. ait. in hunc cum esset consul Crassum oratorem in senatu acerbissime inuectum proclamasse, sibi eum cōsulem minime fore, cui senator ipse non esset. L. Philippum alium magna uirum autoritate in repu. inter amicos Augusti Trāquillus cōmemorat: Aedemq; Herculis & musarū Romæ ædificasse. Quod ad alias item nationes pertinet, Philippum Terrarchā Herodis filium, & Philippos Galliarum reges alibi cōmemorauimus. Phileas præsul urbis Tomitanæ prius in Rom. re pub. honoribus functus, eruditione liberalium artium ab incunabulis præditus, nouissimā hanc quæ prima est omnium secundum deum, philosophiam ita suscepit, ut omnes qui præcesserāt meritis anteiret: Suppliciumq; Socratis quod ille pro ueritate tulerat exēpli gratia adducendo, postremo ad necem Christi causa deductus martyr excessit. Ex Hieronymo & Eusebio. Philippides Comædiarum poeta haud ignobilis, ætate iam prouecta, cum in certamine poetarum præter spem uicisset & latissime gauderet, inter illud gaudiū repente mortuus est, quod & Diagoræ Rhodio accidit. Phlegon Trallianus libertus Augusti, nonnulli Hadriani

Philippus
medicus

Philippus
historicus
Philippus
grammaticus
Philippus
poeta
Philip. Ro.
C. Marcius
Philippus
L. Philippus
orator

L. Philippus
amicus Aug.

Phileas

Philippides

Phlegon

Hadriani

Hadriani dicunt, historiam scripsit Olympiadum libris **XVI**, usq; uidelicet ad Olymp. **XXIX**. Gesta undecunq; De Fastis Ro. libros **III**. De locis in urbe Roma & quomodo uocantur. Epitomen Olympionicarum libris **II**. & alia. Suidas, Phormus Syracusanus, Comicus, Geloni tyranno familiaris & filiorū ipsius altor. docuit fabulas **VII**, quas commemorat Athenæus. Phocylides Milesius philosophus tempore Theognidis, uterq; uero post bellum Troianū annis **D. XLVIII**. Olymp. **LVIII**. scripsit elegias uersibus, item exhortationes siue sentētiās ad uitæ institutionem. quas Cephalea uocāt, ut autor Suidas. Ex his hodie nonnulla supersunt carmina, quæ ad bene beateq; uiuēdi institutionem pertinent. Phormio philosophus Peripateticus: quem Annibal expulsus à Carthagine Ephesi apud Antiochum regem audire cupijt. Ille ob aduentum Annibalis de re militari, deq; Imperatoris officio cœpit differere. Tunc interrogatus Annibal quidnam de illo iudicaret, cum omnibus admirabilis uisus esset: Ille se multos ait deliros senes uidisse, sed qui magis quam Phormio deliraret, uidisse neminem. Quid enim loquacius fieri potuit, q̄ ante eum qui cū po. Ro. de imperio tot annos dimicasset, Græcū hominē, qui nuncq; hostem, nuncq; castra uidisset, præcepta de re militari dare? Cicero de Oratore. Phormio Crotoniata dux bello nauali Lacedæmonios uicit. Cuius meminīt in Philippicis Theopompus. Phormio dux Atheniensium in bello Peloponnesiaco, ut Thucydides in **II**. Phorcinodes poeta Comicus, fabulæ ipsius φίλαρχος, μισθόμενος, ut Athenæus. Photinus Aegypti administrator apud puerū Ptolemæum qui Pompeiū iussit interfici. Photinus hæreticus è Gallogræcia præsul Smyrnæus, Ebionis sectā instaurare conatus, & postea à Valentiniano principe ab ecclesia pulsus. Plura scripsit uolumina in quibus uel præcipua sunt, Contra gentes. & ad Valētinianum libri. Hieronymus. Photinus præsul Lugdunensis & martyr sub M. Antonino. Phraotes rex Indorum ad quem Apollonius Tyaneus peruenit, quem cum de uictu interrogaret, respondit, tantū uini bibo quantum soli sacrifico: quæ autē uenando acquirō, pascūtur alijs, mihi sat fuerit ipsa exercitatio, Cibus mihi olera & palmarum fructus, multa mihi quoq; ex arboribus nascentia, quæ manus hæ plantauerūt, autor Philostratus in uita Apollonij. **PHYRNE**, nonnullis Phyrne scribitur, meretrix accusata, & in iudicio Atheniensi ob pulchritudinem absoluta, quum tunicam à pectore deduxisset. Hæc etiā quum à Praxitele amatore opus quod ei uideretur inter sua pulcherrimum peteret, ille electionem dedit, quod autē pulcherrimum uideretur, dicere noluit. At illa finxit Praxitelis domū flagrare, misitq; subito nunciū, partē iam operum absumptam. Ille percontatur, an Satyrus & Cupido sint salui. Tunc Phyrne salua omnia dixit, cupidinemq; sibi sumpsit, atq; hoc modo astutia Praxitelem compulit pulcherrima opera fateri, autor Pausanias lib. primo. **PHYRNIS** Mityleneus citharædus qui primus dicitur apud Athenienses citharam pulsatæ ac uicisse Panatheneo. Fuit autem discipulus Aristoclidis qui à Terpandro genus traxit. emicuit tempore Perfarum in Græcia. Istrus autē in libro de scriptoribus melicis Phyrnem Lesbium fuisse dicit ac cocum Hieronis tyranni: datum postea cum multis alijs Aristocliidi. Suidas. **PHYRNICOS** fuisse plures comperio. Vnum Atheniensem Tragicum: Thespiadis discipulū, qui primus uultū fœmineū protulit in scenam & Tetrametrū repetit. Filiū habuit Polyphradmonem poetā & ipsum Tragicū, docuit Tragœdias **IX**. Alterum itē Atheniensem Comicum inter secūdos antiquæ comœdiæ, qui docuit fabulā unam Olymp. **LXXXVI**. Tertiū Bithynicum sophistā, qui scripsit de Atticis dictionibus. Horum autor Suidas. Quartū ducē Atheniensem lego apud Thucydidem. **PUBLIUS** & Laberius poetæ Mimorū, Iulij Cæsaris familiares ambo, sed Publius acceptior. Nam Laberij maledicētia simul & arrogantia Cæsar magnopere offendebatur. Is Publius genere Syrus fuit, cōditione seruus, puer enim & forma & ingenio à Domitio manumitti & erudiri meruit. Romam uenit ad ludos Cæsaris, ubi Mimos suos egit, magno ipsius populiq; adplausu. autores Gellius, Macrobius. Huius ferūtur nonnullæ præclaræ sentētiæ, quas nos alibi commemorauimus. **C. PUBLIUS** nobilis adolescēs ad stuprū ob æs alienū coactus: uideatur inter Papyrios. Pudens Senator Ro. sub Antonino Imp. à Pio pont. cum tota domo Christianus factus. Liberos habuit Pudētianā, Praxedem & Nouatū, omnes inter sanctos una cum patre relatos. Hæ sorores post mortē parentū ex suis facultatibus sanctis ministrabāt, martyres sepeliēbāt. Praxedis ultima fratris Nouati Thermas in uico Patricio templū constituit; meruit & ipsa sibi à posteris templū dicari, ubi cū suis multisq; martyribus iacet.

Phormus

Phocylides

Phormio
philosophus.Phormio cro
toniata.

Phor. dux

Athenien.

Phorcinodes

Photinus

Ptolemæi

Phot. heret.

Phraotes rex

Phyrne

Phyrnis

Phrynici

plures.

Poeta Tragi.

Poe. Comicus

Sophista, dux

Athenien.

Publius & La

berius poeta

C. Publius

Pudens

Pudentiana

Praxedis

Nouatus